

بردیعوززه مان سهعر کی نوورسی دایناوه

فارووق ره موول يحيا

منتدى إقرأ الثقافي

للكتب (كوردس - عربي - فارسي) www.iqra.ahlamontada.com

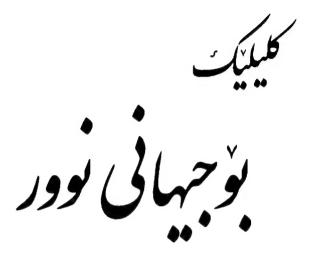
سلالتدارهم الرحم

کلیک بؤجہانی نوور

ئەم كتيبە:

- * مامزستا (بهدیعوززهمان سهعیدی نوورسی) به زمانی تورکی دایناوه.
- * مامؤستا (ئيحسان قاسم صالحي) له زماني توركييهوه كردوويهتي به عهرهبي.
 - * (فارووق رهسوول يهحيا) له عمره بي يه وه كردوويه به كوردي.
- * مامؤستا (حسمهین حهسمه کمویم) بهم کوردی یه دا رؤشتووه ته وه و له گه ل ده قی عهره به که دا به راوردی کردووه.
 - * چاپى يەكەم: بەيرووت ١٤٣٣ ك ٢٠١٢ز
 - * لهسهر تهركي وهركير له چاپ دراوه.

بەشىنك لـە پەيامەكانى نوور

به دیعورزه مان سه عبید می نوورسی دایناده

فارووق رهسوول سرحا کردرویه به کوردی

تېينىيەك:

نهم کتیبهی بهردهستی خوینهری بهرین،

الله حلهوت باسلی "پهیاملکانی نلوور"
پیکهاتووه، که شهش دانهیان له کتیبی
(پاشبهندهکان) و یهکیکیشیان له کتیبی
(وتهکان)دا بلاوکراونهتهوه. خودی دانهر به
نیازی نهوهی که وهکو کلیلیک وابن بلز
تیگهیشتنی خوینهر له ناراسته گوفتاری
"پهیامهکانی نوور" لهو دوو کومه پهیامه
مهانی بیزاردوون و، بهم شیوهیه بالاوی
کردوونهتهوه. (وهرگیر)

هەندى لە واتاكانى "تەحيات"

باسمه سيحانه

﴿ وَإِنْ مَن شَيءَ إِلاَّ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ﴾ السلام عليكم ورحمَّة الله وبركاته أبداً دائماً

برا ثازیز و راست و باشه کانم!

پیدان باش بوو پوختهی ثهو دهرسهتان بن باس بکهین که به "ثهرکان"ی قوتابخانهی زههراثمان و تهوه لهسهر داخوازیی خزیان. که بریتی یه لهم باسهی خوارهوه:

پنغهمبهری خوشهویست گی مایهی شانازیی بوونهوه رانه و بهروبوومی بهدیهاتنی جیهانه، له شهوی میعراجدا به ناوی سهرجهمی گروی مروف و تهنانه ته ناوی ههموو زینده وه ران، به تکو به ناوی سهرانسهری بوونه وه رانه وه له حوزووری خوای گهوره دا، له بریی و شهی "السلام"، فهرمووی:

"التحياتُ المباركاتُ الصَّلُواتُ الطيباتُ لله"!

نه ته وه ی ئیسلامیش، له به و واتا هه مه کی یه ی که له م گوفتاره پیروز دایه، هه رچی روزه چه ندین جار له نویزه کانیاندا دو و پاتی ده که نه و و ، هه مو و ئیماندارین - له هه ر پله یه کی ئیماندا بیت - به شینکی له و گوفتاره دا هه به .

زووتر له پهراويزى باسى (سهرنجينكى يه كتاناسى له وشهى "هُــوَ"دا) لـهو شوينهدا كه روونمان كردووهتهوه: "رادين " نيعمهتينكى خواييه، باسى لـهو

کاره دهراسایانه ی توانستی خواوه ندمان کردووه که له ناو توخمی "ههوا"دا ههن. لهبهر ثهوانه، و اهات به دلمدا که:

ثه و خواپه رستی یه ی ئیماندار لهم دنیا کهم و تهمه نه کورت دا ثه نجامی ده دات و ، له و دنیای به خته و هریی ههمیشه ییدا به مولکیکی باقی و به رینی له دنیا فر او انتر پاداشتی ده دریت و ، په رستشیکی هینده ههمه کی به ، ده لینی سه رانسه ری دنیا تایبه تی یه که شی شه و په رستنه ی له گه لدا شه نجام ده دات! چونکه به ثه ندازه ی دنیا تایبه تی یه که ی پاداشت ده دریته و ه.

مرؤف له ثاماژه کانی قورثانه وه لهمه ده گات. ههروه ك له كاتی باس كردنی زانستی خوايی، له مهقامی دووههمی پهيامی "الحجة الزهراء"دا، باس كراوه.

کاتی که له نویژدا ته حیاتم ده خویند، و اتا هممه کی یه کانی ته و و شهیه بن رۆ حم هاتن و له رووی گیانمدا کرانه وه، یه کسه ره مر چوار تو خمه کانی دنیا تایبه تی یه کهم: "گل و ثاو و هه و او رووناکی" له به رچاوی ثهندیشه مدا بوون به چوار زمانی هه مه کیی زیکر خوین که هه ریه که یان ملیزنه ها، به لکو بلیزنه ها ملیزن، ته نانه تبه ژماره یه کی له ثه ندازه به ده رزمانی حالیان تیدا بوو که هه موویان ده یانوت:

"التحياتُ المباركاتُ الصلواتُ الطيباتُ لله"!

لهو ئەندىشەيەمدا بەم جۆرەى خوارەوە ئەو چوار توخمەم بينى:

یه کیّك لهم چوار توخمانه بریتی یه له: "گلّ" که له به رچاوی ثهندیّشه مدا بوو به زمانیّکی زیكرگو و، ههموو زینده وهریّکیش بوو به وشه یه کی خاوه ن ژیانی ثه و تو که زیکری: "التحیات.. الله "یان ده و ته وه..

چونکه ده کرینت ههموو مشته گلینك بینت به شوینینك بو رواندنسی زوربه ی رووه که کان..

جا (به پيوانه و بهراورديکي بچووك):

یان ثهوه یه هینده کارگهی مه عنه ویی یه کجار بچووك له و گله دا هه یه که ژماره یان ثهوه یه هینده کارگانه زیاتره مرؤف له م جیهانه دا دایمه زراندوون، تاکو بتوانیت ثه و رووه کانه به رهم بهینیت، که ثه مه ش مه حالیکی ثاشکر ایه.. یان روان و سه وز بوونی ثه و رووه کانه به توانستی خاوه ن توانایه کی رهه ا و له ریی زانسته گشتگیر و ویسته گشتی و هه مه لایه نه که یه وه ثه نجام ده دریت و دینه دی.

کهواته "گلّ" لهم رێيهوه به تهندازهي ژمارهي گهرديله و بهشه كاني، به بهرده وامي "التحيات به بهرده وامي "التحيات لله" دووپات ده كاتهوه.

واته ده لیّنت: (ئەو ژیانەی كه به سەرجەمی زیندهوه ران به خشراوه، ههر له ئەزەلەوە تا ئەبەد، تایبەته به زاتی خاوینی خوای گەورەوە).

ههروه ها تو خمینکی تری دنیا تایبه تی یه که م - که هی دنیای خه الکی تریشه - بریتی یه له "فاو"..

تهم ناوهم له بهرچاو دا بوو به زمانیکی ههمه کیی زیکر خوین که به زمانی حالی بارو دوّ خه کانی و به سهرجهمی گهر دیله کانی، و شهی پیروّزی:

"المبار کات"ی دهوته وه و، به ملیوّنه ها، به تلکو به بلیوّنه ها، ته نانه ته به رماره یه کی له نه ندازه به دهر به ناو ههمو و لایه کی بوونه وه راندا بلاوی ده کرده وه، به تایبه ت له بواری خزمه ت کردنیدا بوّ ریاندن و گهشه پی کردنی زینده وه ران.

چونکه نهو کار و نهر کانهی دلوپه ناوه کان نه نجامیان دهدهن، به تایبهت له گهشه پنی کردنی ناوی مهنی و ناوك و تؤوه کان و بیدار کردنه وهی ههریه ك لهمانه بن نه نجامدانی كاره سروشتی یه كانی سهرشانیان.

هـهروهها راپه راندنی گهلـن ته رکی مه زن له لایـهن تـهو بوونه وه ره بچووك و جوانكیله و ناوازه و پیروزانه وه به بارو دوخه ناسك و نیانه كانیان و به وپه ری وردی و ریكوپیكیی ته و تو كه خاوه ن هه ست و شعووره كان لـه سه رسوو رماندا ده خاته گوفتار و هانیان ده دات كه چه ندین جاری لـه ژماره به ده ربین : "بارك الله.. ماشاء الله"..

ئه نجامدانی ثه و هه موو کار و ثهرکانه به و شیوه ورد و ریکوپیکه، داخوازی ثه وه ده بیت که هه موو گهردیله یه کی "ثاو" به ثه ندازه ی هه زار هه زار ثه فلاتوون زانیاریی بیت و، هه زار هه زار ثه وه نده ی دانایی لوقمانی حه کیمیش خاوه نی دانایی بیت! خو ته مه ش به ژماره ی گهردیله کانی "ثاو" کاریکی مه حاله!

که واته نه و کاروباره پر له ورده کاری یانه به: (توانست و ویستی خاوه ن توانایه کی شکومه ند و، سوّز و دانایی میهره بانیّکی به به زه یی نه بیّت نه نجام نادریّن).

جا ئەو زىندەوەرە خنجىلە و پيرۆزانەى كىه ئەو موعجىزە لىه ژمارە بەدەرانەيان دەرخست، بە ژمارەى خۆيان و بە زمانى حالى ھەموويان، ئەم وشە ھەمەكىيەى: "المباركات.. لله" دووپات دەكەنەوە.

تا لیرهوه یه که بهرههمی به دیهاتنی جیهان، و اتبه پیغهمه مری تازیز مان گی، له شهوی میعراجدا به ناوی ههموو شهو به دیهاتووانه وه فهرمووی: "المبار کات.. الله" و، له حوزووری خوای گهوره دا ههموو ثهو شته پیروزانهی پیشکمش کرد که له ژماره نایه ن.

بهو واتایهی که:

(سهر جهمی شهم بارو دوخه نیان و ناوازانه و، سهرانسهری شهم و رده کاری و داهینانه بین وینانه ی که ههمو و بینه ریگ ده خهنه

سهرسوو رِمانه وه و وای لین ده کهن له تاوا بلیّت: "بارك الله.. ما شاء الله".. همموویان ته نها تایبه تن به تو انستی خواوه ندی شکوّمه نده وه).

همروه ها "هموا" ش، که سی هم تو خمی دنیای هموو که سینکه، به همان جوره.. چونکه هموو گهردیله یه کی همر برینکی کهم و بچوو کی هموا، با به ئهندازه ی دهربرینی و شهی "هُوّ" ش بینت، له ناوه ندی سهرقالی و ئه نجامدانی ئهر که زوّره کانیدا، به وینه ی مه تبه ندینکی و هر گرتن و گواستنه و همموو ثه و دوعا و سلاوات و لالانه وه و پهرستشانه ش له گه ل خوّیدا هه تده گریت که همر همموویان به: "الصلوات" دهرده بررین. لهم ری یه و "ههوا" ده بینت به زمانیکی حالی همه کی و ، به ئه ندازه ی گهردیله له ژماره به ده ره کانی خوّی زیکری ثه و و شانه ده تینت و پیشکه شیان ده کات به به دیهینه ری مه و نیان.

له به ر ثهوه، پنغه مبه ری شازیز بی به ناوی هه موو شه و گهر دیلانه وه و بق ده ربرینی شهو و اتا هه مه کی یه و شهی "الصلوات الله"ی و ت و پیشکه شی خواوه ندی مه زنی کرد. به و و اتایه ی که:

(سهرجهمی شهو دوعا و نزایانه ی که گیروده بووانی بیچاره پیسان ده لالینه وه و شوکر و سوپاسگوزاری یانه شکه له سهر نیعمه ته کان پیشکه شده کرین و، گشت پهرستش و سلاواته کانیش که ثه نجام ده درین، همرهه موویان تایه تن به خوای تاك و ته نیا که به دیهینه ری هموو شتیکه).

چونکه ههروهك لهو باسه ناوبراوهدا وتراوه:

گهردیله کانی ههموو برپکی ههوا که به ئهندازه ی دهربرینی و شهی "هُـوّ" بیّت، یان ئهوه یه ههموو زمانه کان به باشی دهزانیّت و .. شویّنی ئهو کهسانهش دهبینیّت که به و زمانانه دهدویّن و .. ههموو شــتیکی نزیـك و دوور دهبیستیّت و .. ده توانیّت به باشی به ههموو ریّچکه زمانیّك قسه بکات و پیته کان و هك خویان ده ربهینیّت، له گهل ئه نجامدانی گهلی کار و ئهرکی

تردا، بن تیکه ل بوون و لین تیکچوون. به و واتایه ی که همموو یه کیك له گهردیله کانی ثه و هه وایه خاوه نی توانست و ویستیکی ره ها بیت! که ثهمه ش به ثه ندازه ی ژماره ی گهردیله کانی هه وا مه حالی ثه نده ر مه حاله!

یان همموو یه کیک لمه گهردیلانه، به دلنیایی، دهبن به به لگه له سهر به دیهینه ری دانا و، به بی گومانییش شایهتی له سهر همموو سیفه ته مهزنه کانی ده ده ن ته نانه ت ده تینی به پیوه ریکی بچووك جیگای سه رجهم شایه تیدانه کانی جیهانی له سهر به دیهینه ری مهزن تیدا ده بیته وه.

واته ئه و سلاواتانه ی که به ژماره ی گهردیله کان پیشکه شده کرین و به "الصلوات الله" دهرده برین، پیغه مهه ری خوشه و یست گی به به واتا ههمه کی یه له شهوی میعراجدا پیشکه شی خوای گهوره ی کردوون!

ههروهها کاتی و شهی شیرین و پیرۆزی "الطیبات دهوتریّت، "اگر" و "رووناکی" - گهرمیی "رووناکی" - گهرمیی له گهالدا بیّت یان نهبیّت - دهبیّت به زمانیّکی ههمه کیی زیکرخویّنی الهوتو که به چهندین زمانی حالی له رماره به دهر و شهی: "الطیبات الله" دووپات ده کاتهوه. به و و اتایه ی که:

(همموو وشه پیرۆزه کان و واتا خاوینه کان و جوانی به ناوازه کان و درهوشانه وه کانی ناوه جوانه ته زه لی به که به سهر گزنای بوونه وه ران و ئیمانی ئیمانی ئیماندار انه وه ده بریسکینه وه، له پیشه کیی هموویانه وه پیغه مبه ران در وو دیان له سهر بیت – و ثه ولیا و پیاو چاك و شه صفیا کان.. هه روه ها گشت بریسکه یه کی جوانی که به هیزی ئیمانه وه به سهر رو خساری به دیها تووان و بوونه وه رانه وه ده بینرین.. هه روه ها سهر جهمی ثه و و شه خاوین و جوانانه ی که هه لقو لاوی ئیمان و حهمد و سه نا و شه و کرانه و ته کبیری ئیماندار انن و به به لگه ی ئایه تی پیروزی: ﴿الیه ته میلیل و ته سبیح و ته کبیری ئیماندار انن و به به لگه ی ئایه تی پیروزی: ﴿الیه ته میلیل و ته سبیح و ته کبیری ئیماندار انن و به به لگه ی ئایه تی پیروزی:

یَصعَدُ الکلمُ الطّیبُ ﴿ (ناطر: ۱) بوّ عهرشی ته عزه م به رز ده بنه وه.. سه رجه می ته م و شه خاوینانه ی که روویان له عهرشی ته عزه مه و هاو ده م له گه ل هه موو شیوه له سنوور به ده ره کانی "جوانی" و "خاوینی" و "شیرینی" که له جوانترینی سی رووه که ی دنیاوه سه ریان هه لداوه که ته و رووه به تی تاوینه ی ناوه جوانه کانی خوایه ، له گه ل چه ندین "خیر" و "چاکه" و "به روبوومی مه عنه وی "ی ته و تو تو دارون ده و وهه می دنیادا - که کیلگه ی دواروژه مه عنه وی دووه هم وی تایه ته مه واری ، ته نها تایه ته به خوای تاك و ته نیای خاوه ن توانستی ره ها و پادشای ته زه ل و ته به دوه)!

جا ثدم واتا هدمه کید، که به زمانی بهندایدتی هدمه کیی "ئاگر" و "رووناکی" دهردهبررین، سهرداری گهردوون که پیغهمبهری ئازیزمانه گی به ناوی هدموو ثدو بهدیهاتوواندوه له حوزووری پهرستراوی شکومهنددا به و شهی پیروزی: "الطیبات شه" پیشکهشی کرد.

چونکه "رِووناکی"ی ماددی و مهعنهوی هینده بهانگه و شایه تیی ههنده کی و ههمه کییان لهسهر خوای گهوره له گهل خودا هه لگرتووه که له رماره نایه ن.

به لنی، رووناکی و ثاگر - وه ك گل و هه وا و ثاو - به چه شنیكی بی گومان و به تگه نه و نه رینی ثه و غوونانه وه كه باس كران، به تگه ن له سه ر ثه وه كه باس كران، به تگه ن له سه ر ثه وه ی كه: سه رجه می هزكاره كان ته نها چه ند په رده یه كن و، هه مو و كاریگه ری و به دیسه ینانینك ته نه الله لایسه ن خسوای گه و ره ی به توانای شكو مه نده و ه یه.

چونکه "رووناکی" - کتومت وهك "ژيان" و "بوون" - به دهر چوونی راسته و خوی له دهستی توانستی خوای گهوره وه "بوون"ی دهست ده کهویت و، له هیچ لایه کهوه هو کاره رواله تی یه کان نابن به پهرده له نیوان

"رووناکی" و "توانستی خوای گهوره"دا. کهواته لهو رووهوه "رووناکی" له نیوانی "واحیدییهت"دا ده بیت به به لگه له سهر "ثه حه دییهت"! واته به کارمه ندی یه کی هه نده کیی یه کجار بچووك ثاماژه بو به لگهیه کی فراوان و همه کیی ثه حه دییه ت ده کات، وه ك ثهوه ی به کورتی له باسی (سه رنجینکی یه کتاناسی له و شه ی "هُوَ"دا) چه سینراوه.

لیرهدا و له نیوان ملیو نهها ملیون نموونهدا، تهنها دوو دانه باس ده کهین:

نموونه ی یه کهم:

ئهم نموونهیه بریتی به له و شته ی که له به شینکی که می بریسکانه وه ی نووریکی مه معنه وی و له شینوه ی زانستیک له میشکی مروّ فیّکدا ده رده که ویّت که به هوّی ئه و هیّزی پاریّز کار (حافظة) هی به ئه ندازه ی نینوّ کیّك ده بیت، ده توانیّت شت له به ربکات.

ئهم مروّقه و شه کانی نهوه د کتیبی له میشکی خوّیدا جهم کر دووه و، ههموو روّژیک سی سه عات له خویندنه و هی ته نها ئهم به شه ی حافیز هیدا به رده و ام ده بی تا ماوه ی سی مانگ ثنجا ته و اوی ده کات!

ههر ئهم مروّقه کاتی ههر شتیکی بویت، لهوانه ی که بینیوونی یان بیستوونی، یان ههر وشه و بیستوونی، یان ههر شیوه و واتایه که هاتووه ته پیش چاوی، یان ههر وشه و گوفتاریک که پنی جوان بووه یاخود سهری لیی سوورماوه، یان ههر شتیک حهزی لیی بووه، له گهل سهر جهمی ئهو دهنگ و رهنگانه ی که هاتوونه ته ریی ژبانی له ماوه ی تهمه نی خویدا که خوی له هه شتا سال داوه، ده تو انیت له و حافیزه یه ده ری بهینیت!

ههموو ئهو شتانهی ناویان براله لاپه پهی ئه و حافیزه یه دا کو کراونه ته وه. له به رئه وه، پنی و ایه ئه و حافیزه یه به وینه ی کتیبخانه یه کی گهورهی ثه و تو و ایه که به شیوه یه کی ریکوپیک زانیاری یه کانی تیدا ریکخرابن. که واته نهم حافیزه یه ی که جینگای قه باره ی تووه خه رته له یه ناگریت و همه و بارو دو خینکی تیدا ده پاریزریت و ده نوو سریت، ده بی: به نه ندازه ی ده ریا فراوان بیت و ، نووریکی همه کی و رووناکی یه کی مه عنه ویی نه و تو بیت که به وینه ی رووناکی گشتگیری خور همه و لایه نینکی نه و شتانه بگریته وه و ، دارای چه ندین لا په ره ی گه و ره ی فراوانی به نه ندازه ی زهوی بینت . دیاره نه مه مالی نه نده ر مه حالی ، ته نانه ت سه دان هه زار مه حالی تیدایه .

که واته بی هیچ گومانیک ده بی شهم حافیزه یه کجار بچوو که خوای گه و رهی خاوه ن زانستی ره ها به زانست و دانست و توانستی خوی له میشکی مروّ شدا داینابیت و، به وینه ی نمو نه یه کی بچووک به دیی هینابیت تاکو بیکات به ناماژه و شایه ت له سه ر "له و حی مه حفووظ" که لاپه پهی قه ده رو قود ره تی خوّیه تی.

🔾 نموونهی دووههم:

که نموونهیه کی جوزئی و یه کجار بچوو که، بریتییه له "کارهبا"!

جونکه دوای ثهوه ی یه کیّك نه گلزپی كاره بای كۆلی یه و و به و ردی سه رنجی دا، بینی ثهو گهر دیله و ماددانه ی كه له ناو سه دان سویچ و و ایه ر و مه قبه ندی كاره بادان، هه موویان بی گیانن و هیچ كامیّكیان خاوه نی هه ست و شعوور و جووله ی خویی نین، له گه ل ثه وه شدا له ماوه یه كی كه متر له نیو چر كه دا و دوای كه متر له ده ست لیّدانیّكی ئاسایی، ده یان كیلوّمه تر تاریكایی ده په و و په و و رووناكی یان له جیّگه دا داده نیّت!

جا رۆشىن و نەمانى كتوپريسى ئەم تارىكايسە لەسەرچاوە و ھاتنى رووناكىيەكى بىنراو لە بىرى و بەئەندازەى ئەو تارىكىيە - بىن ھىچ گومانىك - ئەندىشە نىيە و كارىكە لە بەرچاودايە.. که واته "به ریه ککه و تن"ی نه و گه ردیله بی گیان و هه ستانه ، یان نه و هیه :

هیز و رووناکی یه کی هینده زور و نه براوه ی پی یه که نه و گه ردیلانه بتوانی ده ست بو دووریی سه دان کیلومه تر دریو بکه ن و تاریکایی تیدا لا ببه ن و پری بکه ن له رووناکی . خو نه مه شینده مه حاله که ته نانه ت "سوفستائی"ش (۱) قه ناعه تی پی ناکات ، با هه موو شهیتانه کان و سه رجه می مولید و ماددی یه کانیش هه ولی له گه لدا بده ن (۱) .

(۱) سوّفستانی به کان: دهسته به که بوون له فعیله سوو فه کانی یوّنانی کوّن، که دو ای قو تابخانه ی "فیساگورس" و له ثه نجامی تالوّزیی باری رامیاری و قعیرانی تابووری پهیدا بوون. ثهم دهسته به ئینکاریی حقیقه تی شتانیان کردووه و لایان و ابووه که هیچ شتیک دارای حقیقه ت نیه. "گوّرگیاس" و "بروّتاگوراس" به ناوبانگرینی فعیله سووفه سوّفستائی به کانن. ثهم تاقمه شی له ناو خوّیاندا چه ند به شیکن. کاتی خوّی "سوقرات" زوّر به توندی به رپهرچی داونه تموه. به لام ثهوه نده همه که تهم جوّره که س و بیر و رایانه له همه و سعرده میکدا به کالای نوی و ناوی جوّره و جوّره و به یدا ده بنه وه. بو زیاده شاره زابوون سه بری ثهم سهر چاوانه بکه: "شرح العقائد النسفیة" نسعدالدین التفازه ی س ۲۳ - ۲۰ طبعة ترکیا سنة ۱۳۲۱ هست، "کشاف اصطلاحات الفنون" للتهانوی ج ۱ /ص ۲۵ طبعة کلکته فی الهند عام ۱۸۲۲م، "الموسوعة الفلسفیة المیسرة" ج ۱ /ص ۱۰۳۶ طبعة دار نهضة لبنان — بیروت سسنة ۱۹۲۵م، همووها ینشه کیی (مهدی توحیدی پور) بو (نفحات الانس)ی مهولانای جامی ص ۱۹۵۰ ناشر:

(۲) ته نها بر مه به ستی فیّل لیکردن و خه لك خه امتاندنه که ده چن ناویک له هه ندی راستیی یه کجار گهوره و مه زن ده نین. وه ك بایی به ناولینان اله و راستی یه مه زنه ، زانراوه و لیسی تیگهیشتوون! به مه شه اله و راستی یه مه زنه ناالساییه له پیش چاودا ده که نه به شتیکی له گه ل راها تووی السایی، بر نموونه که ده این (اله م شته پیسی ده و تریّت هیزی کاره با) ده بانه و یّت اله راستی یه مه زن و ورده و ه ك کاریکی له گه ل راها تووی السایی ده ریخه ن. له کاتیک دا که چه نده ها لا په ره ی زور هیشتا به شی روونکر دنه وهی حیکمه ته کانی اله و مو عجیزه ناوازه ی توانستی خوای گه و ره ناکات. که و انستی یه به مه موو حیکمه ته که و مه نیتی یه که شی ده شارینه و ه و راستی یه به هم و حیکمه ته همه کی یه کانی داده پی شرین و ماهییه ت و مه زنیتی یه که شی ده شارینه و ه و راستی یه که ده بیت به شتیکی السایی. یان ده چن له جیگای اله و راستی یه مه زنه دا یه کیک له لایه نه رواله تی یه ساکاره کانی داده نین و ، انجا اله و السه و راستی یه مه زنه دا یه کیک له لایه نه رواله تی یه ساکاره کانی داده نین و ، انجا اله و اله و راستی یه مه زنه دا یه کیک له لایه نه رواله تی یه ساکاره کانی داده نین و ، انجا اله و اله و راستی یه مه نه ده دان و "ریخکه و تا یک که و تا یک که و تا یک که و تا تا تا که و تا تا که و تا تا که و تا تا که و تا تا که ده بیت ساکاره کانی داده نین و ، که و که و تا تا که و تا که و تا که و تا که و تا که و تا ت

یان به توانسایی خوای گهوره ی خواه توانستی په ها و زانسای په نهانه کان و، به ینی دانی شه و خواوه نده زانایه ی که له سه رانسه ری گه ردووندا حوکم و بریاره کانی جینه جی ده کرینت، کاری ثه و کاره بایه به ریوه ده چینت و، هه رچی پرووناکی همیه له ناوی "النور"ی ثه و به هره مه ندی ریوناکی ده بینت.

كهواته ثهو خواوهنده: (نور النور، خالق النور، مدبر النور)ه!

چەندەها وينه و نموونەي ترى لەرمارەبەدەرى وەك ئەم دوو نموونەيە ھەن.

جا همروه ك بوونموه ران سمرجهمى رووناكى و، جوانى و، خاوينى و، و شمى پاك و، چاكه و كهمالاته كانى ناو خويان به زمانى حالى توخمى "رووناكى" و به "الطيبات لله" پيشكهشى زاتى مهزنى خواى گهوره ده كهن..

به رهه می به دیهاتنی بوونه و هران و هری دروست بوونی گهر دوونیش، که پینه میم می و ، به ناوی سه رجه می شخه میدری خوشه ویسته گیر دوون که شهویان بر و وانه کراوه، له شهوی میعراج له حوزووری خوای گهوره دا شهمه ی و اگهیاند و ، فه رمووی:

"الطيباتُ الله"!

کتو کویّر و "سروشت"یکی و هممی. بهمهش ده کهونه خوارهوه بوّ ناو کهنده لانی نهزانی یه کی لموه ی تهبو و جههل نزمتر.

جا په کینك له و قانوونانه ی خوای گهوره که له گهردووندا كار ده که ن و ناونیشانی یاساکانی ویستی خوایی مروّف له به را نه به را نه به ماهییه ته که ی ببات ناوی "کاره با"ی لین ناوه، به م ناولینانه شروعجیزه ی نه و توانسته ده راسایه رووناك کهرهوه یه ی نهم هیزی کاره بایهیان کردووه به شتینکی ساکار و ناسایی. و ه بلینی نیتر به م ناولینانه بووه به شتینکی زانر او به لای هموانه و ه!

بهم جوّره ده چن ته نها به ناولینانیکی و ه ك ناوی "هیزی كارهبا" نهم چه شنه مو عجیزه ناو از انه ی تو انستی خوای گهوره ده كه ن به چه ند كاریكی له گه ل راهاتووی ناسایی. (دانهر)

تنجا پاش تهوه ی که پیخه میه ری مه زن گال له شهوی میعراجدا له بریی "السلام" به ته ندازه ی گهر دیله کانی بوونه وه ران ته و چوار و شه جوانه ی له حوزووری خوای گهوره دا فه رموو، پهروه ردگاری مه زنیش له به رامبه ر تهمه وه – وه ك له پهیامه کانی نوور دا پروون کراوه ته وه – به "السلام علیك آیسها النبی" وه لامی دایه وه، وه ك به لگهیه ك له سهر پره زامه ندیی خوی و وه ر گرتنی ته و ته حیات و سلاوه ی که پیغه میه ر گال پیشکه شی کرد و، له هممان کاتدا وه ك تاماژه یه کیش به فه رمانیکی معنه وی داوایان لی بکات ته وانیش به همان جور باین:

"السلام عليك أيها النبيّ"!

تنجا پنغهمبهریش کی راسته و خو فه رمووی: "السلام علینا و علی عباد الله الصالحین". به مهش ته و سلاوه خاوینه ی خوای گهوره ی کرد به سلاوی کی گشتیی ته و تو که خوی و نه ته وه که ی و پنغه مبه رانی ها و چه شنی - دروودی خوایان له سه ر بیت - و سه رجه می بوونه و هران، که بو هه موویان نیر راوه، بگریته وه.

که واته و ته ی "السلام علیك آیها النسبی" که نه ته وه که ی ئه م پنهه مبه ره ئازیزه کلی له هه مو و نویزیکیاندا ده پلین، گویر ایه لی کردنی ئه و فه رمانه یه که له دو و تویی ئه و سه لامه خواییه خاوینه دایه و . . له هه مان کاتدا په یمان به ستنیشه له گه ل پنه مبه ردای و تازه کردنه و هی روز انه ی ئه و په یمانه یه . و اته رازی بو و نه به پنه مبه رایه تی یه که ی و ، گویر ایه لی و ملکه چ کردنه بو ئه و ئایینه ی هیناویه تی و ، پیر و زبایی و سالا و کردنه له پنه مبه رایه تی یه که ی . . له هممان کاتدا شو کرانه و سوپاسینکه سه رجه می جیهانی ئیسلامی روز انه پیشکه شی پنه مبه ری گارده و سوپاسینکه سه رجه می جیهانی ئیسلامی روز انه همه میشه ی پنه مبه ری هیناون .

به تن همموو مرؤفیک به نه مانی خوّی و، رووخانی خانوه کهی و، کاول بوونی شاره کهی ثازار ده چیّویّت. ته نانه ت به جودایسی و کوّچسی دوایسی خوّشه ویستانی، خهم و ثازار یکی زوّر به گهرووی دلیدا ده چیّته خوار. بگره کاتی که بیر له نهمان و کساول بوونسی تسهواوه تبی دوا ئسه نجامی دنیا تاییه تی یه کهی خوّی ده کاته وه - که به ثه ندازه ی دنیا گهوره و فراوانه - روّح و ویژدانی له تاوا ثاگریان تن بهرده بیّت و به خهم و ثازاره وه ده تلیّنه وه.. که واته همموو مروّفی کی ژیر (واته ثه و که سهی دلّ و گیان و ژیریی له ده ست نه دابیّت) بی هیچ گومانیک مهودای ثه و خوشی و شادی یه ده زانیّت که له و دیاری یه به نرخ و مژده مه زن و دلّخو شکه ره دا همن که پیخه مه ر گیا به چاوی خوّی له شهوی میعراجدا بینیونی، وه ك:

به خته وه ریی هه میشه یی و . . خوش گوزه رانیی نه هلی نیمان له به هه شتیکی هه تاهه تاییدا و . . له ناونه چوونی خوشه و یسته کانی مرؤف که پهیوه ندیی له گه لیاندا هه یه و ، به یه کشاد بوونه و ه ی گومانی دوای کوچی دواییان . . .

هه روه ها هه موو مر و فینکی ر یده گات که هونی چیه و اجیهانی سسلام به و تنی: "السلام علیك أیها النی" به پیشوازی یه وه به ره و پیربی نه و دیاری یه به به نرخه ده رون، هه روه ك هه موو بوونه وه رانیش، به زمانی شه حه قیقه ته، له و اتا و ناوه رو كدا نه مسلاوه ی لی ده که ن. چونکه به هوی نه و دیاری یه مه عنه وی یه ی که نه و هینای، لا په ره کانی بوونه وه ران ده بن به چه ند نوو سراویکی صه مه دانی و، به بونه ی پیغه مه رایه تی یه که شیه وه نرخ و به های نووسراویکی صه مه دانی و، به بونه ی پیغه مه رایه تی یه که شیه و اسلاو له یه کتر راسته قینه و که مالاتی بوونه وه ران ناشکرا ده بن. ته نانه ت نه و "سلاو له یه کتر کردن" هی که وه ک سونه تیکی پیغه مبه رایه گی نیسلامی، نه ته و هی ناراسته ی یه کتری ده که نه نه ناراسته ی یه کتری ده که نه نیشکی نه و راستی یه هم ره مه زنه یه .

سەعىدى نوورسى

ههموو شتینك نیشانهی لهسهر بهدیهینهر تیدایه

يەكەم:

لهسهر بناغهی چهند نیشانهیه کی زور قهناعه تی تهواوم پهیدا کرد بهوهی که مولحیدانی پشتی پهرده ههندی له کارمهنده ره سمی یه کان ده خه تینن و، له نیوان چهندین پهیامی گهورهی نووردا سوورن لهسهر پیش چاو خستنی پهیامی "رابهری لاوان" و ده یکه ن به مایه ی تومه تبار کردنم! ثیر ثهوانیش وا ماوه ی سال و نیویکه نه شکه نمه و ثازارم ده رخوارد ده ده ن و تهنگم پی همالده چنن..

ئیستا به دلنیایی بوّم ده رکه و تووه که هوّی سووربوونیان له سه رئه و په یامه، باسیکه تبایدا به ناونیشانی (سه رنجیّکی یه کتاناسی له وشه ی اهُوً"دا). چونکه ئه و باسه نهیّنیی ته وحیدی ده رخستو وه و، هیّنده به جوانی روونی کر دووه ته وه که به ته واوی کوفری ره ها قه لاچو ده کات و بوار بوّ هیچ چه شنه گومانیّك لای به شیّکی ئه وان ناهیّلیّته وه.

جا دوای تهوهی که ته و مولحیدانهی پشتی په رده له به رامه و ته باسه به نرخه و هیچ کاریکیان پی نه کرا، دهستیان دایه سازدانی فروفیل، تاکو نه هیلن بالا و ببیته وه و ، به ره سمی له پیش چاودا لا ببریت.

دوینتی له بارهی هه ندی خالی شهو باسه ناوبراوه دهرسیکم به شهر کانی "قوتابخانهی زههراء" وت، وا تهنها سنی دانهیان بز ثیوهش باس ده کهم:

🗨 خالتي يەكەم:

یه کینك لمه كارمهندى به به به به رز و مه زنه كانى "هه وا" له وه دایه كه ده بینت به هوزنه كان و گوفتاره پر لمه حهقیقه ت و دانست به خشمه كانى ئيمان، وه ك ئمه م ئایه تمه پیروزه روونسى كر دووه تمه وه كمه ده فه رمویت:

﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيُّبُ ﴾ (فاطر: ١٠)..

به راده یه که "ههوا" ده بیت به لاپه ره یه کی شهوتوی توانستی خوای گهوره که به تیدانووسینی قهده می قهده رو بالاو بوونه وهی شهو و شانه تیایدا – به ثیزن و فهرمانی خوای گهوره – ثالو گوری به سهردا دیت، تاکو بدرین به گویی مهلائیکه ت و رؤحانی یه کاندا، هه رله ناو گؤی هه و اوه تا به رز ده بنه وه بو عه رشی شه عزه م.

جا ماده م ئه رکی گرنگ و به رز و حیکمه تی به دیه پنانی "هه وا" له مه دایه .. له هه مان کاتیشدا به هنری پادیوه ، که نیعمه تینکی مه زنی خواوه نده و پیشکه ش به مروّف کراوه ، گوی زه وی وه کویه ك خانه و مه نزالی لیها تووه ، ثموا بی گومان پوژینك دینت که گروّی مروّف له به رامبه رئه و نیعمه ته مه زنه وه شو کرانه یه کی گشتی و هه مه لایه نه پیشکه ش به په روه ردگاری خوّی بکات و ، نیعمه تی پادیو پیش هه موو شتینگ به هنرکارینکی گواستنه وه ی و شه جوانه کانی وه کورتانه به کار به پینینت و ، به رده و ام و انه کانی ئیمان و په و شعی جوان و گوفت اری پیویست و به رده و ام و انه کانی مروّف پی بالا و بکاته وه .

چونکه ثه گهر شو کرانهیه کی وهك ثهمه لهسهر ثمه نیعمه تمه پیشمکه ش نه کرینت، ثهوا دهبینت به مایهی سزا و نههاتی بز گرزی مرزف. ئەوەتا ھەروەك مرۆف پێويسىتى بە بىسىتنى راسىتىيەكانە، پێويستىشى بە ھەندى گالتەوگەپ و لەھووە، بەلام دەبى بەشىي ئىەم گالتەوگەپ و لىەھووە پێويستە تەنھا پێنج يەكى ئەو شتانە بێت كە "ھەوا" دەيانگوێزێتەوە.

ده نا کاری پیچهوانه ی ته مه دری نهینیی حیکمه تی "ههوا" ده بینت و ، مرزف ده خاته باوه شی ته مه دری نهینیی حیکمه تی "ههوا ده بوونه و مرزف ده خاته باوه شی ته مه بینی و حه زله حهوانه و و خاو بوونه و هه رزه یی همرزه یی، ههروه ك ده شبینت به هزی ته و او نه کردنی کار و ته رکه پیویسته کانی سه رشانی و ، و ازلینهینانیان به کرچ و کالی و ناته و اوی. دیاره ته و کاته شده نه دنه که اله به رئه و هی شهوقی مرزفی بو کاری پیویست کز کردووه ، ده بینت به مایه ی سزا و به لایه کی گهوره.

به وردی سهرنجم لـهم رادیـۆ بچوو کــهی بــهردهمم دا کــه هیّناویانــه بــۆ ژووره کهم، تاکو لـهو رێیهوه گوێ لـه قورثانی پیروٚز رابگرم..

بینیم ثهم رادیزیه مه کینهیه کی بچوو کی ناو سندووقینکی بچکولهیه و، له نیوان ده بهشی گالته و گهپ و لههودا تهنها یهك بهش دانراوه بو گوفتاری جوان و وشهی خاوین ا

ئيئر زانيم كه ئەمە ھەلەيەكى مرۆڤە.

پشت به خوا له ئاينده دا ئهم هه لاهيه ى خۆى راست ده كاته وه و ، راديى و ده گۆرنىت به قوتابخانه يه كى ئىمانى و ، چوار له سهر پننجى ئه و به شانه بى گوفتارى جوان و باش داده ننت. بهم كاره شى شو كرانه يه كى گشتى به رامبه ر بهم نيعمه ته ى راديى دهرده برنت و ، له به رژه و هنديى ژيانى هه ميشه يى مرۆ قدا ئاراسته ى ده كات.

🗨 خالتي دووههم:

له پهيامه كاني نووردا و تراوه كه:

ههر که سینک نه تو انیت سه رجه می گهر دوون به دی به پنینت، هه رگیز ناتو انیت ته نه یه دانه گهر دیله شهدی به پنینت و، جگه له به دیهینه ری ئه م گهر دوونه که س ناتو انیت گهر دیله یه ک له شوینی گونجاوی خویدا دابنیت و، به ریکوییکی به ره و نه نجامدانی ئه رکی سه رشانی بیداته به ر.

وا له نیوان بهلگه هممه کییه کانی ثهم رِستهیهدا، یهك بهلگهی جوزئی باس ده کهین.

ثهم رادیزیهی نزیکم هه گبهیه که بز چهنده ها جزری و شه. ثامیره کهی ناویشی به شینکی یه کجار کهمی ههوای تیدایه. دهبا سهرنج لهم ههوا یه کجار کهمه بدهین.

ثهوه تا له دواي سهر بحدان ثهمهي خوارهو همان بۆ روون ده كاتهوه:

به پنی لیستی ئیستگاکان که له بهرده مماندایه نزیکه ی دووسه د مه تبه ندی په خشی ئیستگا هه یه و ، ئه مه تبه ندانه ش له دووری و نزیکیدا جیاوازن و ، له و انه یه سه عاتیك یان ساتیك لیمانه و ه دوور بن . .

جا نه گهر ههموو گهردیلهیه کی ههوا هیزیکی بی سنوور و ویستیکی نه پراوه و زانستیکی تهواوی ههمه لایه نگری له پشته وه نه بیت که ناگای له زمان و له هجه ی ههموو قسه بیرانی نه و مه لبه ندانه ی سهر پرووی ههموو زهوی بیت و .. گهر بینینیکی تیری گشتگیر نه بیت که ههموو نه وانه بینیت و .. گهر بیستیکی تیری گشتگیر نه بیت که ههموو نه وانه بینیکی تری گهریت، ههموو شتیک ببیستیت، نه وا نه ده تو انرایه ک دانه و شهی قور ثانیی لی بگریت، ههموو شتیک ببیستیت، نه وا نه ده تو انرایه ک دانه و شهی قور ثانیی – بی نموونه وه ک الحمد لله اله مهروه و زمانی ته واوه تیی خوی و ته نانه ته نه بره ی ده نگی قسه که ر، ههر له و خوله که دا بگاته گویمان که له مهروه که و به خش کراوه، بی نه وه ی هیچ نالو گوریکی به سهردا بیت. که همموو نه مانه ش به هوی نه و گهردیلانه و هیچ نالو گوریکی به سهردا بیت. که همموو که ی دادی و نه نه ام ده درین.

واته تهنها به و "توانسته رهها" و "سیفه ته رهها"یانه ی خوای گهوره یه که ده توانریّت و شه جیاجیاکان و بی هیچ ده توانریّت و شه جیاجیاکان و بی هیچ الله گذریّك، بگاته به رگویّمان. خز نه گهر نه و توانست و سیفه ته رههایانه نه بو و نایه نه م و عجیزه ی توانسته ش پهیدا نه ده بو و .

واته گهردیله کانی ههوای ناو ثهم تامیره بچوو که، ته نها به توانست و ویستی خاوه ن توانستیکی رهها و زانا و بیسهر و بینهریکی ههمه لایه نگر، که هیچ شتیکی به لاوه گران نی یه و، گهوره ترین شت له به رده م توانستیدا وه ك بچوو كترین شت وایه، ده توانیت ثهو كاره پر له مو عجیزاته ثه نجام بدات و "مو عجیزه ی توانست" پیش چاو بخات.

دهنا گیّرانهوهی نهم کاره دهراسایه بو "ریکهوت"ی ههرهمه کی و، "هیز"ی کتو کویّر و، "سروشت"ی که رولال - که وا گومان دهبریّت له شه پؤله کانی ههوادا ببن - نهوه ده گهیه نیّت که ههموو یه کیّك له گهردیله کانی ههوا و نهو ههوایه که دهوراندهوری گوی زهویی داوه، خاوه نی دانستیّکی رههای نهوتو بن که ههموو شتیّك ببینیّت و، هیّنده زاناش بیّت که هیموو شتیّک دانش بیسه رههموو شتیّکدا بینیّت ای نه به سهرو شتیّکدا

دیاره تهمهش خورافه تیکی بیزلیکراوه و، هینده مهحالی تیدایه که تابلیی له بیر کردنه وه ی ژیری پهوه دووره!

دەسا با گومړايان بين و ببينىن كه ريردوه كهيان چــهنده لــه ژيرىيــهوه دووره!

🗨 خالى سىھەم:

 خواوه ند دهر ده خات که دهر ده کهویت ههموو گهر دیله یه کی شهو ههوایه "بوون"ی خوای گهوره ده چه سپینیت و، زاتی پاك و سیفه ته خاوین ههستان ده ناسینیت.

فهیله سووفه داناکان و زانا مهزنه کان به ته ندیشه ی خویان به ناو هه موو سووچ و قوژبنیکی گهردووندا گهران و، ههرچی یه کی تیدایه خستیانه ژیر تیشکی ژیری یه وه، تاکو به هینانه وه ی چهندین به الگهی فراوان و مهزن "بوون" و "یه کتایی" خواوه ند بچه سپینن و، دوای ته وه به ناسینی راسته قینه ی خوای گهوره به هره مه ند بین!

كهچى حەقىقەتنىك ھەيە بريتىيە لەمەي خوارەوە:

ههر هینندهی "خوّر" ههالدیّت، تهنانهت ورده شوو شهیه کی بچوو کیـش به ویّنهی تهختایی رووی دهریا، نهو خوّره دهردهخات و دهیناسیّنیّت!

جا لهسهر بناغهی ثهم راستی به، هه موو گهر دیله یه کی هه وای ناو ثهم رادیزیه - خزی له خزیدا - دره و شانه و هی ته و حید و که مالی سیفه ته کانی خوای گه وره ده رده خات.

پهیامه کانی نوور - که یه کیکن له بریسکانهوه کانی ئیعجازی مهعنهویی قورثانی پیروز - بهوپهری روونی ثهم راستی یهیان چهسپاندووه.

له به رئه وه، هه رگیز قوتابیی ورده کاری نوور خوّی به ناچار نازانیّت که بلیّت: "لا موجود إلا هـو" هه تـا حـوزووری قـهلبیی بـه رده و امی دهست بکه ویّت و ههمیشه ناسینی خوای له یاددا بیّت..

ههروهها وهك به شينكى ئه هلى حهقيقه تيش پيريستى به وتنى "لا مشهود إلا هو" نىيه تاكو به حوزوورى قهلبيى بهردهوام شاد ببيت. به لكو ته نها هينده ى بهسه كه يه كجار له په نجه رهى ئهم حهقيقه ته به رزهوه بروانيت كه ده ليت: بهسه كه يه كجار له په نجه رهى ئهم حهقيقه ته به رزهوه بروانيت كه ده ليت: وفي كلّ شيء له آية تدلّ على أنه واحد!

روونکردنه وهی ثهم دهسته و اژهیه ش به پوختی بهم جوّرهی خواره و هیه:

همموو کهسینکی ناو ئهم جیهانه، جیهانیکی تاییه تی و گهردوونیکی تاییه تی و گهردوونیکی تاییه ته خوّی همیه. واته به ئهندازهی ژمارهی خاوه نه همستان، جیهان و گهردوونی تیهه لاکیش همیه و، ژیانی هموو کهسینکیش ستوونی پاگیر کهری دنیا تاییه تی همی نهو کهسهیه. به وینهی ئهوه ی که ئه گهر همرکهسه و ئیاوینه همی که به دهسته وه بیت و پرووی ئاوینه کهی کسردبیته کوشکیکی مهان و، همریه کهیان – لهو پریه و – بووبیت به خاوه نی ئهو کوشکه له ئاوینه کهیدا. همر بویه بهشینکی ئههلی حمقیقه ت به "ئینکاری کردنی دنیا تاییه تی یه کهی خویان" و، "وازهینان له غهیری خوا" و، و تنی "لا موجود إلا تاییه تی یه کوروری قهلیی به رده و امیان ده ست ده کهویت و، به ناسینی خوا به به همی هموند ده بن.

به شیکی تری نه هلی حه قیقه ت، بیز نه وه ی بگه ن به ناسینی خوا و حوز و وری قه لبیی به رده و ام، ده تین: "لا مشهود الا هو" نیبر لهم ری یه وه دنیا تایبه تی یه که ی خزیان ده خه نه ناو به ندیخانه ی له بیر چوونه و و، په رده ی افه منا"ی به سه ردا داده ده نه و و ، لهم ری یه و ه دانیاما ده بیسان ده ست ده که ویت و ، ته مه نی خزیان ده خه نه حوکمی جزریکی تایبه تیبی عیبا ده ته و ه .

به لام لهم سهردهمه دا "پهیامه کانی نوور" به هنری ثیعجازی مه عنه ویی قور ثانی پیروزه وه، نهینیی ثه چه ده سته و اژهیان روون کر دووه ته وه که ده لینت: وفی کل شیء له آیة تدل علی الله و احد (۱)

واته "پهیامه کانی نوور" دهری ده خه ن که همه ر لمه گهردیله کانموه تما گهلهستیره کان هینده په نجه رهی کراوه هه ن که همه و یمه کیکیان به سه ر

⁽۱) بهیته شیعریکی عهرهبییه، به و اتای:

همموو شتیک به لگهی تیایه له سهر لهوهی خوا تهنیایه

ت موحیددا دهروانیست و، همریه که شیان چهندین نیشانه و به لگه می راسته و خوی له سهر زاتی تاك و تهنیا و سیفه ته جوانه کانی خواوه ند تیدایه.

جا (سهرنجینکی یه کتاناسی له و شهی "هُوّ"دا) چهند پوخته ثاماژهیه کی بو تهم راستی یه مهزنهی ثیمان و دافاماده یی تیدایه، که "پهیامه کانی نوور" به چه شنینکی روون و بی گومان چه سپاندوویانه، له کاتینکدا که سانی ته هلی حمقیقه تی پیشین به کورتی و پوختی، چه سپاندوویانه و لینی دواون.

واته ثهم زهمان و روز گاره ترسناکه، له ههموو کاتیکی تر زیاتر پیویستی بهم راستی یه هه یه، به راده یه ک که خوای گهوره، به همزی ثیعجازی قورثانی پیروزه وه، ثهم نیعمه ته ی به خه لکی به خشیوه و، "پهیامه کانی نوور "یش روونیان کردووه ته وه و ، بوون به یه کیک له بالاو که رهوه کانی.

الباقي هو الباقي سهعيدي نوورسي

هۆكارەكان چىن؟

کورته زیاده یه بغ پاشکزی و تهی چوار دههمم پاشماوه و پدراویزی پرسیاری شهشهم

گومرایان و تمهلی تیلحاد له پیناوی پاریز گاریی ریبازی ریگریان له "بیداریی تیمانی"، ده چن سهر سهختی و نه فامی یه کی هینده نامز و سهیر ده ده ده ده ده کات له مرؤ قایه تیی خوی په شیمان بینته وه! بو نمو و نه:

ته و سهرپنچی یه تاریك و نووته ك و سته مكارانه یه ی که گرؤی مرؤف له م دهمانه ی ده دو ایید ا به رامیه رفه رمانه كانی خواوه ند نواندی و هه موو جیهانی گرته و به راده یه ك ماكه گشتی یه كانی هه ژاند و هه موویانی تووره كرد..

ته نانه ت له شهنجامی شه و انه وه په روه ردگاریّتیی به دیهیّنه ری شاسمانه کان و زهویش به سیفه تی "رب العالمین" و فه رمان ده وای همه موو گه ردوون - نه ك به سیفه تی په روه ردگاریّتی یه کی هه نده کیی تایبه ت - له سه رانسه ری جیهاندا و له بازنه یه کی هه مه کی و فر او اندا ده رکه و ت و .. به به لا و گیرو گرفتی گشتیی سامناکی وه ك جه نگی جیهانی و بوومه له رزه و لافاوه پراماته ره کان و په شه با توندو تیر و هه و ره برووسكه سوتینه رو توفسان و زریانه پروو خینه ره کان و زلله ی له گروی شاده میزاد وه شاند، تا کو شه مروّقه نوقم بووه ی ناو بی تاگایی بیدار بینه وه و ، هانی بدات و از له سته م و سنوور شکاندن و له خوّ تاگه ی بیدار بینه و ه و ، هانی بدات و از له سته م و سنوور شکاندن و له خوّ

بایی بوونه ترسناکه کانی بهینیت و، پهروه ردگاره مهزنه کهی خوی پی بناسینیت که پشتی لی همانکردووه. به مه شخوای گهوره به ثاشکرا و پست و دادگهری و قهیبومییه و ویست و فهرمان دوایه تیی خوی ثاشکرا کرد..

که چی سه رباری نهمه، چه ند شه یتانیکی نه فام که له شیوه و روو خساری مروّ قدان، سه رسه ختی یه کی گه لحوّیانه و نابرووبه ر له رووی نه و ناماژه په روه ردگاری یه ههمه کی و په روه رده خواییه گشتی یانه بو مروّ قایه تی، ده نوینن و، ده لیّن:

(ئەوانى چەند ھۆكارىكى سروشىتىن.. تەقىنىدە و تىكەل بوونى كانزاكانن.. تەنھا بە رىكەوت روو دەدەن.. گەرماى خۆر و كارەبا بەر يەك كەوتن و بۆ ماوەى يىنىج كاتژمىر لە ئەمرىكادا مەكىنەكانى لەكارخست.. ئاسمانى شارى قەستەمۆنى سوور ھەلگەرا و دەلتى ئاگرى تى بەربووە)! ئەمانە و ھاوچەشنيان لەم ورىنە بى واتا و ناوەرۆكانە.

"نهزانی"ی سامناکی ثه نجامی گوم رایی و، "سه رسه ختی "ی بیز لیکر اوی به به ماهیه تی هز کاره کان به ن و به ماهیه تی هز کاره کان به ن و برانن که هز کاره کان ته نها چهند په رده یه کن له به رده م "تو انستی خواوه ند"دا دا دادر او نه ته وه..

تهوه تا ده بینیت یه کیك له وانه، له به رنه زانیی خوی، چه ند هو كاریكی رواله تی زه ق ده كاته وه و بو نموونه ده لیست: "ثه م تووه بچوو كه ثه و دره خته سنه و به ره زه به لاحه ی به رهه میناوه" 1

ده یه ویت له م رخیه وه ثینکاریی موعجیزه ی به دیهینه ره مه زنه که ی شه و دره خته بکات. له کاتیکدا که به دیهینانی شه و دره خته گهر به هن کاره کان بسییرریت، به سه د کارگهش ناتوانن شه و دره خته پیک بهینن.

ده رخستنی هن کاره رواله تی یه کانی وه ك شهم نموونه یه له لایه ن گوم رایانه وه، بز مه به ستی كه مكر دنه وه و داگر تنه له شان و شكزی مه زنیتیی كاری په روه ردگاریتیی مه زن كه دانست و ئیختیاری له سه ر نه خشاوه.

یان دهبینیت یه کیکی تریان ده چینت "ناویکی زانستی" له راستی یه کی گرنگی و هها ده نینت که ژیریی مرؤف ناتوانیت پهی به مهودا و قوولی یه کهی بهات. پنی وایه ته نها به "ناولینان" ئه و راستی یه گرنگه ناسراوه و وه ك شتیکی ئاسایی لی هاتووه و ، دانست و ناوه رؤکی تیدا نی یه!

سه رنج لهم گه لحزیی و نه فامی یه بنی سنووره بده، چونکه و اده زانن ته نها ناونان له و راستی یه یک پیناساندن و باسی حیکمه ته کانی له سه د لاپه ره دا جینی نابیته و ه ده یکات به شتیکی تاسایی و ناسر او او ه ك ده تین:

"ثهم شته لهوه پهيدا بووه.. ثهم رووداوه هي ماددهي خوره كه لهگهل كارهبادا بهريهك كهوتوون".

پنیان وایه تهنها بهم ناولیّنانه رووداوه کهیان شی کردووه تهوه و له خهاتکی یان گهیاندووه!!

ههندیکیان نهزانی یه کی له هی "ثهبووجههل" زیاتر دهرده خات، کاتنی که رووداویکی مهبهستداری تایبه تیی پهروه ردگاری یانه بؤ یه کینك له یاساكانی سروشت ده گیرینته وه، وهك بلینی بكهری رووداوه که ثهو یاسایه بینت!

به گیرانهوهی ثمو رووداوهش بق یاساکه پهیوهندیی ثمو رووداوه به ویستی هممه کیی خواوه ند و یستی هممه کیی خواوه نده و شختیاری رهها و فهرمانره و ایستی خواوه نده و دهبچریت، که یاسا کارگوزاره کانی لهناو گهردووندا دهیان نوینن..

پاشان دهبینیت ثمو رووداوه بن ریکهوت و سروشت ده گیریتموه، وهك ثمو گه لحق سهرسه ختمی که سهرکهوتنی سهربازیك یان تیپیك له جهنگدا بن "رِیْسا و یاسای سهربازی" ده گیریتهوه و له فهرماندهی سوپا و دهسته لاتی ده ویسته این داده برینت!

بالهم نموونهيموه سميري نهفامييه ثابرووبهره كهيان بكهين:

ثه گهر وهستایه کی کارامه سهد هزقه خواردهمه نیبی جوّراو جوّر و سهد گهز کووتالی جیاجیای له پارچه ته خته یه کی به ثه ندازه ی سه ری نینو کیّك دروست کرد و، یه کیّك وتی:

(ئەم كارە دەراسايانە تەنھا ئەو پارچە تەختە بىي نرخە ئەنجامى داون)..

ایا به م ورینه یه ی نه فامی یه کی سه یری ده رنه بریوه ۹ شه م نمو و نه یه کتومت وه که هه ترینه یه که تو که سه و ایه که تو و یکی ره ق و ته ق بر به دیهاتنی دره خت پیش چاو ده خات و ثینکاریی سنعه تی به دیهینه ری دانا ده کات، ته نانه ت له نرخ و به های شه و کاره ده راسایانه ی دروستبوونی دره خته که داده گریست کاتی که ده یانداته پال ریکه و تی کتو کویر و هو کاره سروشتی یه کان ا جا نه فامیی ثه و انه کتومت وه که هی ناو شم نموونه یه و ایه ا (له ثیستادا ری نادریت به خستنه رووی هو کاری بیده نگ بوون).

الباقي هو الباقي سهعيدي نوورسي

ئيعجاز له شتاني ئاسايي و لهگهل راهاتوودا

باسمه سبحانه السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته أبداً دائماً

> برایانی هاورِیّ و ٹازیزم! **یهکهم**:

پر به گیان و ههناوی خوّمان پیروّزبایی هاتنی سیّ مانگه پیروّزه کانتان لیّ ده کهین، که ههشتا سال تهمهنی مهعنهوی و ههمیشه یی دهستی مروّف ده خده ند. ههروه ها شهوه پیروّزه کانی په غالیب و میعراج و بهرات و قهدرتان لیی پیروّز بیّت و، له میهره بانیی خواوه ند ده پاریّینه وه که ده سکهوته مهعنهوی یه کانتان و دوعاکانتان بو برایانتان و هربگریّت. ههروه ها پیروّزبایی خزمه تگوزاری یه خاوینه کانتان و سهر کهوتنتان له بالاو کردنه وه ی نووردا نار استه ده کهین.

دووههم:

موسیبه تی "له بیر چوو نه وه ی ته و اوه تی" که له ثه نجامی ژه هر پیدانم تووشی بووم، به فه زلّی خوای گه و ره سه باره ت به من بوو به نیعمه ت و میهره بانی و کلیلیّك بز کر دنه وه و ده رکه و تنی گه لیّ حه قیقه ت. بزیه له مه ش تاگادار تان ده که مه وه تاکو خه فه تی زوّرم بز نه خوّن، هه رچه نده ش به هه مو و توانایه کمه و هومیده و اری دوعاکانتانم.

به لنی، ههر ئیستا په یامی "موناجات"م خوینده وه که له سهره تای کومه له په یامی "سراج النور"دایه. لهم خویندنه وه یه وه سهر نجم دا که گهلنی حه قیقه ته هه ن له ژیر پهرده ی خووپیوه گرتن و عاده ت و راهاتن و رایبی بوونی کاری ئاساییدا خویان حه شار داوه!

جا لهبه رئه وه مو طیدانی بی ناگا و ئه هلی سروشت و فه لسه فه به تایه تی، نه و مو عجیزاته زورانه ی توانستی خواوه ند نابینن که له ژیر په رده ی یاسا به ریوه چووه کانی خوای گه و ره له گه ردووندا داپوشراون، نه وا ده چن "راستی یه کی مه زن" ده ده نه پال هو کاریکی بی نرخی ناسایی! به م کاره شیان نه و ری یه له خه لکی ده گرن که له هه موو شتیکدا هه یه و مروق ده گه یه نیته ناسینی خواوه ندی به توانا. ته نانه ت چاوی خویشیان له ناستی بینینی نه و نیعمه تانه دا ده نووقینن و نایان بینن که نیعمه ت به خش له هه موو شتیکدا دایناون.

لهم رێیهشهوه دهرگاکانی سوپاس و شوکرانهبژیری له خوّیان و خـهالکی دادهخهن!

بۆ نموونە:

"توانست"ی مهزنی خوای گهوره ههروه ك ته نها یه ك دانه و شه له یه ك كاتدا و به هوی دهر كهوتنی ثه و و شهیه له سهر لاپه په هه وادا یه ك ملیون جار به تكسو یه ك ملیار جار كوپی ده كاته وه، به هه مسان جور و به هیمای ثایه تی پیروزی: ﴿إِلَیْهِ یَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّیْبُ ﴾ (ناطر: ۱۰) هه مو و و شهیه كی خاوین و پیروزیش له ناو گوی هه وای ده و رانده و ری زه ویدا و به قه له می توانستی خوای گه و ره له یه ك كاتدا - كه هینده خیرایه له حوكمی بی زه مانیدایه - كوپی ده كاته و ه.

واته همه ر له زهمانی حمه زره تی شاده مه وه - دروودی له سمر بینت - تا فیستا و له ژیر په رده ی ثولفه ت و راهاتندا، مو عجیزه یه کی سه رسوو رهینی توانستی خوای گه و ره له ناو گزی هه و ادا - که وه ك تابلزیمه کی کوژانه وه تیانووسینی راستی یه مه عنه وی یه قبوول کراوه کان و ایه - له پیش چاوی بی تانووسینی راستی یه مه عنه وی یه قبوول کراوه کان و ایه - له پیش چاوی بی تا گایاندا شار راوه ته وه!

ثهو موعجیزهیهش لهم سهردهمهی ئیستادا به هنری ثامیریکهوه چه سپاوه که ناوی "رادیو "یان لین ناوه، به راده یه ک که ده ری ده خات ته نها یه ک دره و شانه وهی "توانستی ره های ثه زهلی "که "زانست" و "دانست" و "ویستی ره ها" شی له خو گر تووه، ثاماده و ته ماشاکاره له هه موو گهردیله یه کی هموادا. چونکه و شه جزراو جزره بی سنووره کان، به بی هیچ تیکه ل بوون و لی تیکچوون و ناته و اوی و سهر لی شیوانیک، ده رونه ناو گویی بچووکی گهردیله وه و ثنجاله و زمانه و ردیله که یه وه دره وه وه.

به و واتایه ی که نه گهر ههموو "هزکاره کان" کو ببنه وه، هیشتا هه در ناتوانن ده رکه و تنی توانستی نه زهلیی لهمه پ نام کارمه ندی یه سروشتی یه ی یه ک دانه گهر دیله، پیش چاو بخه ن.

جا له به ر نه وه ی هزکاره کان هه رگیز او هه رگیز ناتوانن نه و سنعه ته ناوازه نیمجاز به خشه ده ربخه ن که له گوی و زمانه ورد و له ژماره به ده رکانی گه ردیله دا هه ن، نه و اگوم رایان و بی ناگایان ده چن له ژبر په رده ی نولفه ت و راهاتن و ناسایی و یاسادا دایده پزشن و ، ننجا ناویکی ناسایی لین ده نین، تاکو به جزریکی کاتی خزیانی پی بخه له تینن!

بغ نموونه، وهك له پهراويزي پاشكزي وتهي چوارده هممدا وتراوه:

گهر وهستایه کی کارامه سهد هزقه خواردهمهنیی جزراو جزر و سهد گهز کوتالی جیاجیای له پارچه ته خته یه کی به قهدهر سهری نینز کینك دروست

کرد و، پاشان یه کیک وتی: ئهم کارانه ته نها ئه و پارچه ته خته بی نرخه به "ریکه وت" و به چه ند کاروباریکی "سروشتی" ئه نجامی داون، ئه مه ش بی نه نه وه ی کاره ده راساکانی سنعه تی ئه و وه ستا کارامه یه دابشکینیت... ئایا ئهم قسه یه و رینه و خورافه ت و گوم رایی دو و ر له ژیری دانانریت؟ دره ختی سنه و به ریان هه نجیر و دره خته کانی ها و چه شنیان له و هه زاران

دره ختی سنه و به ریان هه نجیر و دره خته کانی هاو چه شنیان له و هه زاران سنعه ته ناو از انه ی خوای گهوره که پرن له موعجیزاتی توانستی ثه و ، به هه مان جورن..

ئەوەتا دەبىنىت ئەو گومرايانە دەچن دەنكە تۆوى ئەو درەختانــــ بىئىش چاو دەخەن و دەلىنىن:

ثهم درهخته گهوره و بهرزانه لـهم تؤوانهوه پهيدا بوون!

هـهر بـه وینـهی تهمانـه، تـهم تـامیرهش بـه هـهمان جـوّره، کـه هـهوای دهور اندهوری گوی زهویی گورپوه به مهیدانی دهرس و و تـاردان و، سـهر پرووی زهویشی کردووه به قوتابخانـه و فیر گـهی و انـه کانی خواناسـین و.. گهلـی نیعمه تی بی سنووری له خو گرتووه که ده بی شو کرانهی بی سنووریان له سهر پیشکه ش بکرینت و.. نموونه یه کی خیرای چاکه کاری یه کانی خوایه که لهو دنیای ههمیشه ییدا به مروّقیان ده به خشینت و.. به تگه یه کی بی گومان و دیاری یه کی میـهره بانی خواوه ندیشه کـه پراسـته و خولـه گهنینـهی میهره بانی یه که به مروّق ده به خشرینت.

جا ناونانی "رادیو" لهم دیارییه به خشراوهی خواوه ند، ههروه ها ناولینانی "کاره با" و "شه پوله کانی ههوا" – له راستیدا و به وینهی غوونه کهی پیشوو – بریتی یه له دادانه و هی پهرده ی کوفرانه و ناشکوری به سهر ثهم نیعمه ته خواییانه دا که له سه دان هه زار تیپه ر ده بن. ته نانه ته گه و جایه تی یه کی بی سنووره ثه و ماددی و گومرایانه تیسی که و توون، به

راده یه ک که له ثه نجامدا ده یانگه یه نیته تاو انیکی نه بر او هی ثه و تنر که دو و چار و شایسته ی سز ایه کی نه بر او هیان ده کات.

بەلتى برايانم!

شهمرو به نیازی هه نه گیری و پیداچوونهوه، پهیامی "موناجات"ی سهره تای کومه نه پهیامی "سراج النور"م خویندهوه. به لام له بهر ثهوه یه هیزی زهین و بیرم به تهواوی لاواز بووه، ثهوا له بهرامیه ر ثهو راستی یانهی پهیامی موناجاته وه خوم وه کو که سینگ ده بینی که تازه ها تبیته دنیاوه، ههر چهنده ش تهمه نم خوی له هه شتا سال داوه. ثیتر ثه و راها تن و عاده ته زانر او انه سه باره ت به من نه بوون به پهرده له بهرده م بیر و تیراما نمدا..

بزیه به شهوقیّکی تهواوه تی یه وه نه و موناجاته م خویّنده وه و ، به فه در لی خوای گهوره سوو دیّکی گهلی زورم لی وه رگرت و ههستم کرد که – به راستی – پهیامیّکی ده راسایه و ، زانیم که دو ژمنه شار راوه کانمان ده چن له پشتی په رده وه هه ندی کارمه ندی ره سمی ده خه له تیّن له پیّناوی ده ست به سه رداگرتنی کومه له پهیامی "سراج النور "دا. بر نهم کاره شیان نه و باسه ی له مه رده جال ده که ن به بیانو و که له کوتاییه که یدایه!

به لام من له و قه ناعه ته دام که هو که ی "په یامی مو ناجات" بیت که له سه ره تا که یدایه! به وینه ی هیرشی مولحیدان بو سه رپه یامی "رابه ری لاوان" له به رباسی "سه رنجی کی یه کتاناسی له و شه ی (هُو)دا"!

سێههم:

برايانم!

به همهموو گیان و قمه واره ی خومان مژده تمان دهده ینی که ثیخلاسی تمواوه تی و ، وه فای راسته قینه و گهرموگور و ، پشتگیریی نهجوولی نیسوان

قوتابیانی نوور به پشتیوانیی خوا - هـهموو ثهو موسیبهتانهی که لـه رووی خزمهتی ثیمانهوه دینه ریمان، ده گزرن به چهندین نیعمهتی گهوره..

به لنی، فتوو حاتی نوور به پهنهانی و نادیار به شیّوهیه ك گهشه ده كات و فراوان دهبیّت كه له ثهندیشه و حسابی كهسدا نهبووه.

بۆ نموونە:

ثهوان ناچار بوون که سهد لیره ی وهره قی بده ن به کریّی ثه و تو تو مبیله ی له ئیسپار ته وه منی هیّنا بو ثهم دادگایه ی که لیّره (ثهسته مبوول) ساز کراوه! باوه پکه ن – برایانم! – گهر دووسه د لیره شم له گیرفانی خوم ته نها بو شهو ثه نجامانه ی خرمه تی ئیمان خه رج بکردایه که لهم مهسه له یه وه سه رهه لده ده ن و تاییه تن به "رابه ری لاوان" هوه، یان تاییه تن به خودی خومه وه، ثه وا هیشتا ثه و بره پاره خه رج کراوه م له به رامیه ر ثه و ثه نجامه مهزنانه وه به کهم ده زانی، چ جای شهو ثه نجامانه ی که پهیوه ندی یان به سه رجه می قوتابیان و، هه موو خه لکی و، گشت مه سه له هه مه کی یه کانه و هه یه ا

الباقی هو الباقی برای نهخوش و ئومیّدهواری دوعاکانتان سهعیدی نوورسی

سهرنجینکی یه کتاناسی له وشهی: (هُوَ)دا

باسمه سبحانه

﴿ وَانَ مَن شيءَ الآ يُسبِح بحمده ﴾ السلام عليكم ورحمة الله وبركاته أبداً دائماً

برا تازیز و بهوهفاکانم!

به جوریکی کتوپری و له گهشتیکی بیره کی و ثهندیشه یی و، له کاتی موتالا کردنی لاپه ده ی "هموا" ته نها له لایه نه ماددی یه که یدا، سه رنجیکی جوانی "یه کتایی"م له و شه ی "هُوَ"ی: ﴿لا إِله إِلا هسو ﴾ و ﴿قسل هسو الله أحد ﴾ دا بینی. لهم سه رنجه وه بوم ده رکه و ت که رنی "ئیمان" رییه کی ثه وه نده ئاسانه که پیویسته بگیریته به ر، به لام ریی "گوم رایی" و "هاوه ل بریاردان" هینده مه حال و گیرو گرفتی تیدایه که هیچ که سینگ ناتوانیت بیگریته به ر.

وا به ثاماژه یه کی یه کجار کورت، ثهو سهرنجه جوان و دریر و فراوانه روون ده کهمهوه:

به تنی، ده کری مشتیك گل (خاك) بینت به جینی سهوزبوونی سهدان گول و رووهك، گهریه ك له دوای یه تایدا بروینرین. جا نه گهر نهم كاره به "سروشت" و "هزكاره كان" بسپیرریت، نهوا ده بی سهدان، بگره به نهندازهی ژماره ی گوله كان، كارگهی بچووك له و مشته گلهدا ببن.. یان ههریه ك له گهردیله كانی نه و مشته گله بینا و پیکهاتن و تایسه تكاریی نه و گوله

جۆراو جۆرانه و ئەندام و كۆئەندامـه زينده كانيـان بزانيـت، واتـه خـاوهنى زانستىكى گشتگىر و توانستىكى رەھاى چەشـنى زانسىت و توانسـتى خـواى گەورە بىنـت!

"هموا"یش که یه کیکه له عمرشه کانی فهرمان و ویستی خوای گهوره، بسه هممان جوّره..

چونکه ههموو به شینك له به شه كانی "ههوا" و "سروه" و "با" ته نانه ته و ههوایه ی که له به شینکی که می هه ناسه ی مرؤ قدایه کاتی و شه ی: "هُو"ی له زار دهر ده چینت، چه نده ها كار و فرمانی له ژماره به ده ری له ته ستو دایه و همه مو ویشیان ته نجام ده دات.

جا ته گهر شهم کار و فرمانانه به "سروشت" و "ریکهوت" و "هر کاره کان"ی بسپیرریّت، شهوا ده بی شهو ههوایه یان چه نده ها مهتبه ندی په خش و وه رگرتنی بچوو کی تیدا بیّت بو هه رچی ده نگ و گفتو گوی برووسکه و ته له فون و رادیو و هه رچی جوری ده نگی قسه و گفتو گو له شرماره به ده ره کانی دنیا هه ن و ، بیشتوانیّت نه یه ک کاتدا هه موو شه و کار و فرمانانه جی به جی بکات.

یان ثهو کهمه ههوایهی که له و شه ی "هُو" و گشت ته نزلکه و به شیك له به شه کانی و هموو یه کی له گهر دیله کانیدا ههیه، به ثه ندازهی ژمارهی هموو ثه وانهی که له ته له فزندا قسه ده کهن و برووسکه جزر او جزره کان لی ده ده ن و به پادیز کان و ته و گوفتاریان بلاو ده که نه و ثه ندازه یه خاوه نی که سینتیی مه عنه وی و توانا و قابیلییه ت بین و، ثنجا زمان و له هجه ی یه که به یه کیان بزان و له ههمان کاتیشدا ثه و زمان و له هجانه فیری گهر دیله کانی تریش بکهن تا کو ثه و و تانه بلاو بکه نه وه و بیانگهیه ن!!

چونکه به شینکی ثهم حاله مان له بهرده مدایه و به چاو ده ببینین و ، هه موو ته نزلکه و به شه کانی هه و اخاوه نی ثه و توانا و لیهاتن و قابیلییه ته ن.

که واته نه ك ته نها يه ك دانه مه حال، به لكو به شه ندازه ى ژماره ى گهر ديله كانى "هه وا" مه حال و گيرو گرفتى له ژماره به ده رئى كوفرى ماددى يه سروشتى يه كاندا هه يه !

به لام نه گهر نهم کاره به دهستی به دیهینه ری مهزن بسپیررین، نه وا نه و هموایه و هموو گهر دیله کانی ده بن به سهربازی گویرایه ل و چاوه دیلی و هر داند.

ئیتر ئمو کاته همموو گمردیله کانی هموا، به ئیزن و هیزی به دیهینه ریان و، به بو نهی نیسبه تیان بو لای و پشت به ستنیان پینی و، به هوی دره و شانه وه ی کتوپ پیی هموره تریشقه ئاسا و یه که دوای یه کی توانستی شه و به به دیهینه رهیان و، به و په پی ئاسانیی چه شنی ئه وه ی که یه ک گهردیله یان ته نها یه ک دانه له فرمانه کانی جیبه جی بکات و، وه ک ئاسانیی و تنی و شهی "هُو" و هاتو چوی هموا له و و شهیه دا. . ئه و هموایه و هموو گهردیله کانی، به و پاده و نه ندازه یه سه رجه مکار و فرمانه همه کی و جور او جور و له نماره به ده ده که ن .

واته ثهو کاته "ههوا" دهبیت به لاپه ره یه کی فراوان بو نووسینه ریک و نساوازه و له ژماره به ده ره کانی قه السه می توانسستی خسوای گسهوره و، گهر دیله کانیش ده بن به نوو کی ثه و قه اله مه و، کاروفر مانی گهر دیله کانیش ده بن به نووسینه کانی قه اله می توانستی خواوه ند. له به ر شهوه، ثه نجامدانی هه موو کاره کانیان به ثه ندازه ی ثه نجامدانی هه السو که و تی ته نها یه ك دانه گهر دیله یان ئاسان ده بیت.

نهم راستی یهم به تهواوی و روونی و به "عین الیقین" چاو پیکهوت، کاتی له گهشته فیکری یه کهمدا سه یر و موتالای جیهان و لاپه رهی ههوام ده کرد و، بیرم له ﴿لا إِله إِلا هُو﴾ و ﴿قل هو الله أحد﴾ ده کرده وه.

همروه ها به "علم الیقین" زانیم که به لگهیه کی روون له سمر "یه کتایی" خوای گهوره همیه لهو نه خته هموایه ی که تیکه لی و شهی "هُوّ "دهیئت، همروه ک له واتا و الماژه ی و شهی "هُوّ ادا دره و شانه و هیه کی "ته نیایی" خواوه ند له و په ری رووناکیدا و، به لگهیه کی "یه کتایی" له و په ری به هیزیدا همیه. چونکه نیشانه ی: الماژه ی ره ها و نه زانراو له راناو (ضمیر)ی "هُوّ "دا همیه. واته ایا اله و "هُوّ "یه بو کی ده گهریته وه؟

ئینر ئەو كاتە تىڭگەيشتىم كە بۆچى قورئانى پيرۆز و زىكرخويننان لە مەقامى "يەكتاناسى"دا ئەم وشەيە دووپات دەكەنەوە.

به لنى، ئه گهر كه سيك بيه ويت يه ك "خال" له شوينيكى تايسه تيى په ره كاغه زيكى سپيدا دابنيت، ده تو انيت به و په رى ئاسانى ئه م كارهى ئه نجام بدات..

به لام نه گهر داوای لین بکریت له یه ک کاتدا چهندین "خال" له چهند جیه کی جیا جیادا دابنیت، نه وا کاره که نالوزی و گیروگرفتی تی ده کهویت و بزی نه نجام نادریت.

که چی ده بینین زینده و ه ریکی بچووك له ته نها یه ك كاتدا كۆلى قورسی چه ندین كاروباری جیاجیا هه لده گریت، كه ده بوو به مه ریساكه ی تیكه ل و یکه ل ببوایه و، له گه ل هاتنه ده ره وه ی چه ندین و شه ی زور له یه ك كاتدا و رویشتنیان به یه كه وه بو ناو گویكان، ئه و ریسایه په رش و بلاو و په رته و ازه ببوایه.

به لام من به "عین الیقین" و به به لگه ی و شه ی "هُـــو" که بوو به کلیل و قیبله نمایه کوم، بینیم که ههزاران خال و پیت و و شه ی جوّر او جوّر له سه ر همموو به شینك له به شه کانی هه وا – که به بیر گه شتی تیدا ده کهم – داده نرین، یا خود ده کری تیایاندا دابنرین. ته نانه ت ده گونجی هم موو همانه له هستوی ته نهایه که گهردیله دابنرین، بی هموه ی هیچ تیکه لی و تیهه لکیش بوون و ریسا تیک چوونیک رووبدات.

ده بی ته وه ش بزانین که جگه له م کارانه ی باسمان کردن، شه م گهردیله یه ی هه و ا چه ندین کار و شهر کی زوری تریش له هه مان کاتدا شه نحام ده دات و هیچ کاریکیانی لی تیک ناچیت و، چه نده ها کولی قورسی له سه ر شان داده نریت بی شه وه ی هیچ جوره لاوازی و ته مه لی یه که ده رببریت..

ئهوه تا ههمیشه ریسای خوّی ده پاریزیّت و هه رگیز نایبینین له ئه نجامدانی کار و ئه رکه جوّر او جوّره کانی سه رشانیدا که مته رخه می بنویّنیّت، چونکه هه زاران هه زار و شه و ده نگی جیاجیا و جوّر او جوّر ده پوّنه ناو ئه و گهر دیلانه وه و به هه مان جوّریش لیّیان ده چنه ده ره وه، بی ئه وه ی تیّکه تی یه کتر بین و سه رله یه کتر تیک بده ن. وه که بلیّی ئه و گهر دیلانه خاوه نی چه ندین گویّی بیسه ری بچوو کی به ئه ندازه ی خوّیان بن و، گهلی زمانی و ردی بچوو کیان بییّت که له گه ل خوّیاندا له بار و شیاو بن و، له و ریّیه و ئه و و شانه بچه ناو ئه و گویّیانه وه و له و زمانه و ردانه شه وه ده ربچن.

سهره رای تهم ههموو کاروباره سهیرانه ش، ههموو گهردیله یه و ههموو به نرمانی به شیک له به شه کانی "ههوا" به و په ری سه ربه ستی ده جووتین و، به زمانی حال و له کاتی کهیف و شادیی (جه زبه و حال) دا زیکری به دیهینه ری خویان ده که ن و به زمان و شایه تیدانی ته و راستی یه ی تیستا باسمان کرد و پر به دهم:

(لا إله إلا هو و قل هو الله أحد که ده لین .

خو کاتی که زریان و ره شه بای سه خت هه نده کات و ، هه و ر نه عره ته ی ده بینته وه و ، ناسمانی شه رووناکیی هه و ره برووسکه ده دره و شینته وه .. ئا له و کاته دا ره و تی هه و ا ده گوریت و ده بی به چه نده ها شه پولی تیکه نویینکه ن که چی له گه ن نه وه شدا و به هیچ جوریک ریسای گه ردیله کان له کاتی نه نجامدانی کاروباره کانیاندا تیک ناچیت و هیچ کاریک ریسی جینه جی کردنی کاریکی تری لین ناگریت!!

ثهم راستى يهم به "عين اليقين" بينى.

که واته ده بنی (گهر کاری هه وا به سروشت و هو کاره کان بسپیرریّت) هم موو گهر دیله یه و هموو به شیّك له به شه کانی "هه وا" خاوه نی زانست و دانست و ویست و هیزی ره ها بیّت و، توانا و ده سته لاتی ته و اوی به سه رگشت گهر دیله کاندا هه بیّت، تا کو بتوانیّت شه و هه موو کار و فرمانه جوّر او جوّر انه به ته و اوی جیّه جی بکات!!

خو دیاره تهمهش به تهندازهی ژمارهی گهردیله کان بهتال و مهحال و نه گونجاوه و، تهنانهت هیچ شهیتانیکیش شتی وای له دهم دهرناچیت.

کهواته شتیکی نهوپه پی روون و ناشکرا و به الگهنه ویسته و، ته نانه ت به "حق الیقین" و "عین الیقین" و "علم الیقین" ده زانریت که:

ثهم لاپهرهیه ی "ههوا" لاپهرهیه کی بگوره و، بهدیهینه ربهینی زانستی ره او به قهله می توانست و قهده ری خوی، چیی بوین تبایدا ده نووسین و، بهویه پی داناییه وه قهله می خوی تیندا تاو ده دات. هه و الاپهرهیه که وه ك تابلویه کی کوژانه وه و تبانووسین (لوح المحو والاثبات) وایسه بو کاروباره نووسیراوه کانی ناو "لوح المحفوظ" له ناو جیهانی پر له ئالوگوری دنیادا.

ههروه ك "ههوا" بهم كاروباره سهرسوو دهننه رانه ى كه باس كران به لگه يه له سهر دره و شانه وه ى "يه كتايى" خواى گهوره له كاتى ثه نجامدانى ته نها يه ك دانه ثهر كى سهر شانيدا كه گواستنه وه ى ده نگه كانه و، له هه مان كاتيشدا مه حاله له ژماره به ده ره كانى "رنى گومرايى" روون ده كاته وه..

همروه که هموا شم کارانه شمنجام دهدات، لمه همان کاتدا چهندین کاروباری لهوپه پی گرنگی و پنکوپنکیدا و بی هیچ تینکه آل بوون و لی تینکچووننکیش جیبه جی ده کات، وه ک: گواستنه وهی مادده ناسکه کانی چهشنی کاره با و بکیش و پالنه ر (الجاذبة والدافعة) و پرووناکی.. له همان کاتیشدا ده پرواته ناو پرووه ک و گیانداره کانیشه وه له پنی همناسه دانیانه وه و لهوییش به و په پی وردی و پنکوپنکی چهندین کاری سهباره ت به ژیانی شهو پرووه ک و زینده وه را نه جیبه جی ده کات.. همروه ها له همان کاتدا شهر کی پیتاندنی پرووه ک ده خاته شهستزیه وه و .. چهنده ها کار و فرمانی تری بنه په تی وه ک شمانه شهرام ده دات.

ثهمانه به دلنیاییه کی تهواوه تی ده یچه سپینن که "ههوا" عهر شینکی مهزنی وههایه به فهرمان و ویستی مهزنی خوای گهوره ده جوولییته وه و ، به "عین الیقین" ده یچه سپینیت که ههرگیزاو ههرگیز هیچ گریمانیک له کایه دا نی یه بو شهوه ی "ریخکه و تی کتو کویر" و "هزکاره به ره لا" و "مادده کوله و ار و بی گیان و بی ژیانه کان" ده ستیان له و نووسینه بی وینه یه ی شهو لا په ره یه هموا" و له نه نامه دانی کاره کانیدا هه بیت..

 ههروه که بهم کلیله - واته کلیلی: "هُو" - ثهم ههموو کاروباره سهیرانهم ته ته نه به گشتی ته نه به گشتی تنگرای توخمی ههوایش به گشتی له بهر چاومدا وه کوشهی "هُو"ی لی هات و، بوو به کلیلیک بو جیهانی مهعنا و میسال..

چونکه برّم دهر کهوت که جیهانی میسال (۱) وهك کامیرایه کی یه کجار مهزن وایه، له یه ک کاتدا چهنده ها وینه کی له ژماره به ده ری هه رچی روو داوی دنیا همیه ده گریت، بی نه وه ی نه و وینانه تیکه لی یه کتر ببن، یان تیکبچن و بالوزین. به راده یه ک که نهم جیهانی میساله چهندین دی هنی مهزن و فراوانی دو اروزی به نه ندازه ی ههزاران ههزار دنیای تیدا کو بووه ته وه، که چهندین بارو دوّخی فانیی چهند بوونه و مریکی "فانی" و به رهمی ژیانی کاتیی نه وان له چهندین دیمه ن و تابلوی نه مر و به رده وام و له به رده م نه هلی به هه شت و به خته و مریی ههمیشه یی و له چهنده ها پیشانگای هه تاهه تاییدا، پیشان ده دات. به کاره ش روو داوه کانی دنیا و یا دداشته جوانه کانی را بور دو ویان یا ده خانه و دخاته و ه

به لگهی بن گومانیش له سهر بوونی "لوح المحفوظ" و جیهانی میسال و نمونه ی بچووکی شهم دوانه: هیزی پاریز کاری ناو که لله سهری مروّف و توانای ئهندیشه یه تی..

چونکه ههرچهند ثهم دوانه ثهوهنده بچوو کن جینی توّوه خهرتهله یه کیش ناگرن، که چی کاره کانیان به تهواوی و بنی تیّکه ل بوون و لسی تیّکچوون و، به و په په په په په کاری و ریّکی جیّه جی ده کهن، به پادهیه ک که ده لسیّی همریه کهیان کتیّبخانه یه کی پر له زانیاری و به لگهنامهیان تیّدایه.

⁽۱) لیرهدا به کورتی باس کرا، چونکه بارودوخی دهوروبهرمان دهرفهتم نادات له گهل بهلگه گومانبره کانیدا رِوونی بکهمهوه. (دانهر)

ئەمەش بۆمان دەچەسپيننيت كە ئەم دوو ھيزەى مىرۆف، دوو نموونـەى بچووكى "لوح المحفوظ" و "جيهانى ميسال"ن.

بهم جؤره و به "علم اليقين" زانرا كه:

"هموا" و "ااو" به تایبهت شلهی "مهنی"، که دوو توخیمی نموتون گهلی زیاتر له گل(خاك) دهبن به به تلگه لهسمر بوونی خوای گموره (وهك له سمره تای نهم بابه تموه باس کرا).. زانرا که نهم دوانه دوو لاپه پهی فراوانن قه تممی توانست و دانست نووسینیکی دانایانه و پهوانیان تیدا ده نووسی و دین و ویست و، قه تممی قه ده رو، توانستی خواوه ندیش تیایاندا ده گه پین و دین و ده رون.

ثیر دهست تیوه ردانی "رینکه وت" و "هیزی کتو کویر" و "سروشت"ی که و و "هو کارینکی که و تارینکی که و تارینکی سهد له سه دمه حال و نهشیاو و نه گونجاوه.

(پاشماوه ی ثهم باسه له کاتی ثیستادا نه نووسرا)!

هەزار ھەزار سالاو بۇ ھەموان

روانین بن بهدیهیننراوانی خوا (پهراویزیکه بن پهیامی کلیلی جیهانی نوور)

رِوْرْیْکیان له گهل دوو قوتابیی نووری زانکودا به ئوتومیل له سهفهریکدا بووین و له رئی رادیوی ئوتومبیله کهوه، که به هیچ پهیوه ندی په کی تهلیه وه پهیوه ست نیه، گویمان له ئاهه نگی یادی لهدایکبوونی پیغهمه و گیره که ده گرت که له شوینیکی دوور ساز کرابوو.

بهو دوو قوتابییهی زانکوم وت:

به تگه له سهر دهر که و تنی به دیهی و بنی په رده ی "تو انست" ی خواله " رووناکی "دا، به وینه ی دهر که و تنی "ژیان" و "وجوود"، ثه مه ی خواره و ه یه:

ثه و هه و او رووناکی یه مه عنه وی یه یه کجار که مه ی که هینده ی سه ری نینز کیک ده بینت و له م ئامیره بچوو که دایه، ته نها و شه کانی ئه م مه ولووده نه به وی یه و هرناگریت و پاشان بیانلیته وه، به لکو له گه ل ئه مه شد اگوی له هم زاران و شه ده گریت و به وینه ی بیستنی ئه م مه ولووده نه به وی یه هم موو ئه و و شانه ی تریشمان به روونی به گوید ا ده دات که هم زاران ئیستگای جیهان یه خشی ده که ن.

بهو واتایهی که بچوو کترین بوونهوهری "جوزئی" دهبینت به گهورهترین شتی "کوللی".

واته نهم هموا یه کجار کهمه به نهندازهی کارمهندی و نهرکه کانی هـ موای دهوراننده وری گزی زهوی نهرك و كار راده پهرینیت. وات ه بچوو كترین شتی "جوزئی" هینده ی گزی هموای دهورانده وری زهوی "گهوره" ده بینت.

جا ئه گهر ئهم کاره به درهوشانه وهی "توانستی خواوه ند" دانه نریّت، ئه و ا خورافه تیّکی هیّنده سهیر سه رهه الده دات که هیّنده شتانی دژ به یه کی تیّدا کوبوونه ته وه جیّیان له هیچ ئهندیشه یه کدا نه بیّته وه! چونکه گوران و همالگه رانه وهی شتیک بو دژه که ی خوّی کاریّکی مه حاله، ئه ی ئایا چون ئه م شته جوزئی یه ی که به هه زاران پله بچوو که، به هه زاران جار ده بیّت به شتیکی گه وره و کوللی ؟

ههروهها چون ثهم بنی گیانه دهسته و سانهی که ههست به هیچ شتیك ناكات، دهبین به خاوهن توانا و ههست و ویست و پهی بردن؟

دیاره ثهمه خورافه تیکه که سهدان خورافه ت و شتانی دژ به یه کی بی وینه ی له خودا هه لگر تووه!

به و واتایه ی که شهم کاره - به ناشکرا و به لگهنه ویستی - له پینی تیاده رکه و تنی "توانستی خواوه ند "هوه شه نجام ده دریت. شهو شته شکه شهم دره و شانه وه فراوانه له هه وادا به گشتی ده نوینیت، واتای شهم فه رمووده پیروزه روونی ده کاته وه که ده فه رمویت:

"إنَّ الله مَلَكا له أربعون ألف رأس، في كل رأس أربعون الف لسان، يسبح أربعين ألف تسبيحة بكل لسان"..

به و واتایه ی که له یه ك چر که دا شهست و چوار ترلیون ته سبیحات ده کات.

واته ئه و ههوایه ی که دهورانده وری زهویی داوه، به وینه ی شهم مهلائیکه ته یه.

به واتایه کی تر:

به ئەندازەى ژمارەى تەسبىحاتەكانى ئەم مەلائىكەتە و شمەى خماوين و جوان لەسەر لاپەرەى ھەوادا دەنووسىت.

هموای دهوراندهوری زهوی دهلیّت: ثمم فهرمووده پیروزه هموالی من و ثمو مهلائیکه ته راده گهیهنیّت که سهرپهرشتیی کاره کانی منی له ثمستودایه. چونکه له نیّوان همموو و شه کانی مروّف و دهنگه بی سنووره کانی تردا، ثمم و شه خاویّنانه به همموو پیته کانیانموه و بی هیچ لی تیّکچوونیّك و به نهبره و دهنگی جیاوازی قسه کهر، دهروّنه ناو گویّکانهوه، همرچهندهش ثمو وشانه له گهل همموو دهنگ و و شه کانی تردا تیّکهلی یه کتری بوون.

که واته هه رگیز له توانادا نی یه شهم کاره ی که به ههست و شعووری کی کامل و هه مه کی شه نجام ده دریست و شهر کی سه رشانی ته نها یه ك دانه گهردیله ی منه، بدریته پال من یان هه ره کاریکی تر!

واته تهنها در موشانه و می "توانستی نه زملیی خواوه ند"ه نهم کاره نه نجام ده دات، که "ویست" و "زانست" یکی ههمه لایه نگری له خو گرتووه و، در موشانه و می گشتی یه ههمو و شتیك ده گریته و ه و ، به هوی در موشانه و می "نه حه دییه تای خواوه ندیشه و ه ناماده و بینه ره له ههمو و شوینیکدا.

زیاتر له ملیزنه ها شایه تیده رمان له سه رئه م راستی یه به ده سته و هیه، که یه کینک له و انه "رادیز"یه.

ناوهرو کی ثمو بهراوردهی "وتهی دوازدههم" که له نیوان حیکمهتی قورتان و فهلسهفهی مروقدا ساز کراوه، تهمهی خوارهوهیه:

ثه و فه لسه فه یه مروّف به ده ستی هینناوه، په رده ی عاده ت و راهاتن به سه موعجیزاتی توانست و کاره ده راساکانی میهره بانیی خوای گهوره دا ده داته و ه و به لگه کانی "یه کتایی" و ثه و نیعمه ته مه زنانه ش نابینیت که له ژیر

پهرده ی ثه و شته عاده تی یانه دا شار راونه ته وه و ، ده ریان ناخات و رینسایی خه لکی یان بو لا ناکات. له کاتیکدا که ثه گه ر هم شتیکی جوزئی و تایسه تی له ده ره وه ی کاره عاده تی یه کاندا ببینیت ، روویان تیده کات و بایه خیان پی ده دات.

بۆ نموونە:

"فهلسهفه" موعجیزاتی توانستی خوای گهوره له بهدیهینانی مروّقی ریّکوپیکدا نابینیّت و بایهخی پن نادات، کهچی به سهرسامی و سهرسوو رمانهوه سه بخی خه لکی بو لای مروّقیّك که دوو سهریان سن قاچی هه بی راده کیشیّت، که له ده ره وه ی یاسا گشتی یه که دان!

واته له ژیر پهرده ی عاده تدا مو عجیزاتی گشتی و ههمه کیی خوای گهوره ده شاریّته وه و، له ههمان کاتدا شهو ماددانه ی که جوزشین و له شهرکی سهرشانیان لایان داوه، ده کات به مایه ی پهند لیی و هرگرتن و تیرامان!

ههروهها - بر نموونه - نهو موعجیزاتانه نابینیت که له "ژیاندن"ی مناتی مروّف و بیچووی زینده و مراندا ههن، به لکو به کاریکی ناساییان دادهنیت و بایه خیان پی نادات..

به لام بایه خ به باسی میروویه که ده دات که له بنی ده ریادا له ده سته و تاقمه که ی خوی به جی ماوه و "ده ستی یارمه تی "ی روزیده رگه لایه کی سه وزی به هاناوه نار دووه تا پیی بژی و، ثهم روو داوه ش فرمیسکی به چاوی راو چی یانی ماسیدا هیناوه و به سه رسوو رمانه وه لیی دو اون! ته نانه ته کاتی خویدا یه کین که روزنامه کانی ثه مریکاش باسی کر دووه.

که چی هه زاران هه زار موعجیزه ی روزیدانی وه ك ئه مه له بچوو كترین زینده وه ردا ههیه، چونكه شله مه نیی ژیان له مه مكی دایكانه وه بو شه و وردیلانه هه لده قولیّت. له گه ل ثه وه شدا فه لسه فه ی مروّف ثه م موعجیزه ی چاکه کاری و میهره بانی یه ی خواوه ند نابینیت هه تا شو کری له سهر پیشکه ش بکات و باوه پ به پهروه ردگاری میهره بان بهینیت تا شو کر انه بژیریی بق ده رببریت.

بهم جوّره، حیکمه تی قورئسانی پسیروّز شهو پسهرده ی عده ت و راهاتنه ده دریّنیّت که به سهر رووی بوونه و هراندا در اوه و، گروّی مروّف به رهو شهو موعجیزاته ههمه کی و نیعمه ته گشتی یانه ریّنمایی ده کات که خوای گهوره به سهرجهمی بوونه وهرانی به خشیون. ثیر لهم ریّیه وه شهو بوونه و هرانسه پهروه ردگاری خوّیان ده ناسن و، "حیکمه تی قورشان"یش بهم کاره ی خوّی هموان به رهو به ندایه تی کردنی هاوده م له گهل شو کرانه دا بو خوای گهوره، ده داته به ر.

که واته سهیرترین و ناموترین ههالهی فهلسه فهی مروّف لهمهی خواره و هدا ده رده که ویّت:

ئهم مرؤقه ی که "ویست" و "جوزئی ئیختیاری"یه که ی خوی به شی کاریّکی یه کجار رواله تی و جوزئی وه ک "ئاخاوتن" ناکات و ناتوانیّت ئه م کاره بو خوّی به دی بهیّنیّت، به لاگو ههر هیّنده ی له توانادایه که هه وا ده کاته ژووره وه بو ناو شویّنی ده رچوونی پیته کان و، ثیب تر خوای گهوره ش له سه ر بناغه ی ئه م که سبه جوزئی یه ی به نده که ی و شه کان به دی ده هیّنیّت و هه زاران نوسخه یان له هه وا دا له به رده گریّته وه ..

جا نهم مروّقه ی که تا نهم راده یه دهستی له "به دیه ینان" دا کورت و کوتایه، به ناولینانی "به دیه ینانی مروّف" له مو عجیزه یه کی همه کیی توانستی خواوه ند، که هممو و هو کاره کانی گهر دوون له ناستیدا دهسته و سان دهمینی، کاریّکی هینده هه له نه نجام ده دات که هه رکه سیّك به نه ندازه ی گهر دیله یه که هه ست و شعووری بینت یه ی به و هه له یه ده بات.

بۆ نموونە:

مرؤفیکی دهسته و سان، به هنری ئیلهامیکی خواییه وه، واته به جوره گیر ابوونیکی دوعای فیعلی و کردار، له رئی دوزینه وهی ئامیری "رادیو" وه یاسایه کی خوایی – که ههزاران کاری دهراسای تیدایه – کردووه به هنری سوودگهیاندن به گروی مروف. جا بزانه کاریکی چهنده هه ته یه که مروف بهینت:

(به تی، رادیق فلان داهینه ربه دیی هینه اوه.. فلان که سهیزی کاره بای دروست کردووه.. که سانی تریش هه ن بق دروست کردنی مادده یه ک هه و ل ده ده ن که شتانی ناو میشکی مرقف بخوینیته وه ا

به تی، خوای گهوره جیهانی وه ک میوانخانه یه ک به دی هیناوه که شایانی مروّف بینت و، همموو پیداویستی یه کانیشی تیدا بو الماده کردووه. انجا وه ک جوّره خواستیکی الم میوانداری یه، له هه ندی سه رده م و روّژگاردا و له المنجامی دوعای فیعلی و کرده وه ی مروّقه وه که بریتی یه له: تویژینه وه و گهرانی یه ک بیره کانی مروّف به دوای راستی یه کاندا، هه ندی نعمه تی یی ده به خشینت که پیشتر سه باره ت به و په نهان بوون.

جاله کاتیکدا که پیویست بوو مرؤف بهرامبه ربه م نیعمه تانه سوپاسی پیشکه ش به پهروه ردگاری خوی بکردایه، که چی خوی دوو چاری کوفران و ناشکوری یه گهوره ده کات و له بیری ده چینت که ثهم نیعمه ته ی لیه لایه نخواوه نده وه پی به خشر اوه و، به جورین بوی ده پوانیت که به دیها تووی مرؤفیکی تاسایی و ده سته و سانی وه ك خوی بیت و، ده یداته پال کارامه یی ته و که سه! ته نانه ت له بیری که سانی تریشیان ده با توانست " و "ویست" و کاریکی ده راسای چاکه کاری یه کی گشتین و، به "زانست" و "ویست" و "میهره بانی" و "هدست و شعوور "ه وه به مرؤف به خشر اون، چونکه ته نها

هز کار و دیمهنیکی ثهو چاکه کاری یه ده بینیت و، ثهو کاره ش به "ریکهوت"ی هه رهمه کی و "سروشت" و "مادده بن گیانه کان" ده سپیریت!

دیاره ثهم کارهش دهرگای نهزانی و نهفامیی رههای لین دهخاته سهرپشت که ههرگیز بو ثهم مروّقه ریّزلین گیراوه ناشیّت که لــه جوانـترین نرخ و ریّزدا بهدی هیّنراوه.

لهبهر ثهوه، دهبی به روانینی "حهرفی" نهك "ئیسمی" و بهپیّی دهستووری: وفی كلّ شيء له آیة تدلّ علی آنه واحد

سهیری بوونهوهران بکریت، تاکو مروّف به جوّریکی راستهقینه بهرهو پله و ثاستی شایستهی ثادهمیزاد بهرز ببیّتهوه!

﴿ سُبْحَالَكَ لا عِلْمَ لَنَا إِلا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴾.

* * *

شیکردنهوهی میزووی ژیانی دانهر

باسمه سبحانه

برایانی هاوری و تازیزم!

يەكەم:

پیرۆزبایی یادی مهولوودی نهبهویی پیرۆز و سهر کهوتنتان له کاره کانتاندا لئی ده کهین و، مژدهی بلاوبوونهوهی "پهیامه کانی نوور "تان له ناوهنده کاندا به شیوهیه کی کاریگهر و چاوه پوان نه کراو دهدهینی و، بهم بونهیه هو پیروزبایی ئاراسته ی ههموو قوتابیانی نوور ده کهین.

ceeana:

لهم شهوه پیروزهدا خاتیرهیه کی به هیز هاته دامهوه، که بهم جورهی خوارهوهیه:

به بۆنهی نووسینی ئهو کاره دهراسایانهی ژیانی سهعیدی کؤن و نوی که قوتابیانی زانکؤی ئهستهمبوول له "میرووی ژیان"مدا نووسیویانه، دوو دانه را و بیر و بۆچوون له لای خوینهران سهریان ههالداوه:

يه كهميان:

باوه رباشی یه کی وه که هی ویلایه ت و زور له سه رووی توانا و سنووری خومه وه بو "هاورییانمان" دروست بوو.

دووههمیان:

گومان و دوودلی یه کیش، که هه زار جار له توانای من به ده ره، له لای "نه یاران" و "ئه هلی فه لسه فه" په یدا بوو. چونکه پنیان و ابوو که زیره کی و ده هائیکی یه کجار ده راسا له مندا بینت. ته نانه ت هه ندیکیان که و تنه و ههمی ئه وه یک که سیحریکی یه کجار به هیز له ئارادا بینت!

له گهلتی شویندا چهند پرسیاریکم بهم واتایانهی پیشوو ثاراسته کرا و، داوایان لی کردم که به شیوهیه کی ماددی و مهعنهوی مهسهله که روون بکهمهوه.

وا منیش له لایهنی خوّمهوه ناچار بووم، لهبهر ثهو خاتیرهیـهی کـه ثهمشـهو هاته دلامهوه، حهقیقهتینك روون بكهمهوه که گهلـی پیشه کیی ههیه.

پێشەكىي يەكەم:

تۆوى درەختى سنەوبەر، كە قەبارەكەى بە ئەندازەى دەنكە گەنمىكە، دەبىنت بەھۆى پەيدا بوونى درەختىكى گەورەى سنەوبەر. واتـــە توانســتى خواى گەورە ئەو درەختە سەرسوورھىنەرە لەو تۆوە بەدى دەھىنىينت..

لهوانه شه ئهو تۆوه جگه له رێژه ی يهك لـه مليـۆن هيـچ به شێكي تـرى لـهو بهديهێنانهدا نهبێت، چونكه قه لهمي توانستي خوايي پێڕستێكي مهعنـهويي ثـهو درهخته ي لـهو تۆوهدا تۆمار كردووه.

جا ثه گهر ثهم کاره هی توانستی خوای گهوره نهبیّت، دهبی پر به شاریّکی گهوره کارگهی زور و زهبهنده بو بهدیهیّنانی ثهو درهخته همهبیّت، تاکو ثهو درهخته سنهوبهره به لق و پهله کانیهوه دروست ببیّت!

بهم جوّره، یه کیّك له به لگه كانی مه زنی و توانستی خوای گهوره له وه دایه كه له شتیكی یه كجار بچووكی وهك "توّو" گهلی شتی مه زنی به ته ندازه ی چیاكان به دی ده هینیت.

جا به وینه ی ثهم نموونه یه، وا من به نیازیکی خاوین و قهناعه تیکی ته واوی ثه و تۆکه هیچ خۆنه ویستی و ته وازوعیکی ده ستکردی تیدا نی یه، رایده گهیه نم که:

خزمه تگوز اری یه کانم و روو داوه کانی ژیانم له حوکمی "تۆو" یکدان تاکو بین به سه ره تا و بنه مای خزمه تیکی ئیمانیی مه زن. ئه وه تا چاو دیری خوای گهوره له م سه رده م و روز گاره دا دره ختیکی به رداری به "پهیامه کانی نوور" - که له قور ثانی پیروزه و سه رچاوه یان گر تووه - له و تیوه پیگهیاندووه و به خشیویه.

جا بۆ ئەوەى دلنيا ببن، سويندتان بۆ دەخۆم و دەليم:

ههرگیز من هیچ توانا و تایبه تکاری یه کم له خوّمدا شك نه ده برد بو شهو کاره دهراسایانه ی که به سهر ژیانمدا هاتن. بوّیه ههر کاتی بیرم لی ده کردنه وه و، بوّ توانا و لیهاتنه کانی خوّمه ده روانی تووشی سهر سوو رمان ده بووم، ته نانه ته هیچ لیهاتنی کیشم له خوّمدا نه ده بینی بوّ به ریّکردنی کاروباره کانی ژیانی خوّم و پهیوه ندی یه کوّمه له وه ی جمای شهوه ی خاوه نی ده ها و زیره کی و ویلایه تی نائاسایی یم!

به تنی، چه ند حاله تیک له منه وه ده رکه و تن که سه رنجی خه تکی یان بو لا راکیشام، به لام هه رهم موویان له ده ره وه ی ویست و ثیختیاری مندا بوون، که چی به چه شنیک پیش چاو ده که و تن که وه که بایسی جوریک بن له راکیشانی سه رنجی خه تک بو لای من. له راستیشدا له و رووه وه بوون که ثه و گومانه باشه ی خه تکی به رامه ر به من هه یان بوو، به در و نه خری ته وه.

جا لهبهر ثهوه ی حیکمه تی ثهوه م نه ده زانی که بؤچی من له راستیدا به و جزره نیم که خه تکی به گومانی باشی خؤیان بؤم ده روانن و، بؤچی من هیچ سوو دیکم بؤ دنیا نی یه و، که چی خه تکیش روویان تیکر دووم و هه زار و یه ك

ئەوەندەى پلەى خۆم بەرزتر بۆم دەروانن.. لەبەر ئەوە، ھەمىشە ئەم كارەم بە پىچەوانەى تەواوەتىي حەقىقەتەوە دادەنا!

به لام ههزار شو کر و سوپاس بز ئهو خواوهنده گهورههه ی که به چاکه و به خششی خزی له رِوْر گارانی کوتایی ژیانم و دوای به سهر چوونی نزیکه ی هه شتا سالی تهمه نم، شتیکی له حیکمه تی ئهم کاره تیکهیاندم!

وا ثاماژه بۆ كەمىك لەو حىكمەتە دەكەم و، بەشىك لىـ نموونـ زۆرەكانى روون دەكەمەوە:

نموونهی په کهم:

به پنی رئ و ره سمی قوتا بخانه ثابینی به کان، ده بی مرؤف لانی کهم ماوه ی پازده سال زانسته شهرعی به کان بخوینیت، تاکو راستی به کانی و زانسته ئیسلامی به کان به ده ست بهینیت و فیریان بینت.

جاله و کاتانه دا، نه که هه ر ته نها زیره کییه کی نائاسایی و هیزیکی مه عنه وی، به لکو جگه له وه حاله تیکی سه رسوو پهینه ریش له سه عیده وه ده رکه وت و سه ری هه لدا، که له ده ره وه ی بازنه ی گشت توانا و لیهاتنه کانیه وه بوو. چونکه ته نه دوای چاوگیرانی به ناو با به تسه سه ره تاییه کانی صه رف و نه حووله ماوه ی یه ک دوو سالیکدا، نه و حاله ته سه رسوو پهینه ره سه ری هه لدا، وه ک بلینی له ماوه ی سی مانگدا نزیکه ی په نا کتینی خویند بیت!

تموه بوو لمو ماوه به داله همموویان تیکه یشت و تیجازه و به تگه نامه ی تمواو کردنیانی به دهست هینا!

جا ثهم حالهته، دواي شهست سال له رووداني، دەرى خست كه:

تەفسىرىڭ بۆ قورئانى پىرۆز پەيدا دەبىت و لە ماوەيەكى كەمى ئەوتۆدا كە لە چوار مانگ تىپـەر ناكـات ھەموو زانسـتە ئىـمانىيـەكان دەسـتى خوينــەرى ده خات و، ثمه "سهعید"ه لاو ازهش کارمه ند و خزمه تگوز اری ثمو ته فسیره ده بنت.

ههر له دهماو دهمی ثهو بارو دو خدد ا چهند و اتایه ك به دلد ا ده هاتن، و ه ك بلای ثاما ژه ی خهیبی بن بو ئه وه ی که: روز گاریك دیته پیشه و ه قوتا بخانه ئایینی یه کانی تیدا ده پوو کینه و ه و ، ثیتر ناتو انریت نه له پاز ده سال و نه له یه ك سالیشد از انسته ئیسلامی یه کان ده ست بخرین.

نموونهی دووههم:

گفتو گو و مونازه رهی روژ گارانی دیرینی "سهعید" که هیشتا منال بوو له گهل زانا به ریز و پایه به رزه کاندا.. هه روه ها وه لامدانه وه ی راست و دروستی بو پرسیاره کانیان، بی نه وه ی خوی هیچ پرسیاریک نار استه ی نه وان بکات، هه رچه نده ش پرسیاره کانیان له قورستزین بابه ت و مهسه له دا هم تی رابوون..

ئهم حاله تهی که ئهوسا به منهوه بینرا، پر به دهم ده لیّنم و دان بهوه دا ده نیّم که هی ثهوه نه بوو خاوه نی زیره کی به کی له راده به ده ریان توانا و لیّها تنیّکی نائاسایی یم. نه خیر هی ثهوه نه بوو، چونکه من ثهو کاته هی شیئا منالیّکی بچووك و گیروده ی زوّر ده ردیسه ری بووم و، تازه ده ستم دابوه خویندن و، بیرم په رته و ازه و خویشم مایه ی و رووژاندنی موناقه شه ی خه لی کی بووم.

که واته من ههرگیز ثه وه م له تو انادا نه بو و که وه لامی پرسیاری زانا پایه به رزه کان بده مه وه، چونکه من ههر له و کاتانه دا هه ندی جار له موناقه شهی زانا بچوو که کان و قوتابیانی بچووکی زانستدا شکستم ده هینا و به سه رمدا سه رده که و تن!

لهبهر ئهوه، قهناعهتی تهواوم ههیه بهوهی که وه لامه راست و دروسته کانی ئهو کاتهم هی توانا و لیهاتنم و، له زیره کیی خوّمهوه نهبوون. خزیشم ماوه ی حهفتا سالی ره به ق سهرم لهم دیار دهیه سوو ر مابوو. به لام وا ئیستا - به فهزل و به خشنده یی خوای گهوره - یه کینك له حیكمه ته كانی مهو دیار ده یه تیگه یشتم.

ئەويش بريتىيە لەمەي خوارەوە:

ته و زانستانه ی که له ناو قوتا بخانه تایینی به کاندا ده خویندرین - که وه ك تسووی شه و زانستانه ن - دره ختی کسی به دداریان لسی پسی ده گسات و ، خزمه تگوزاری نه و دره خته ش گهلی حه سوود و نهیاری ده بینت . .

جا همروه که سمرده ممکانی پیشوود ا "کمهلی سوننه ت" و "موعتمزیله" که دژی یه کتر ده دوان و بخ همانوه شاندنه وهی را و بخ چوونه کانی یه کتری و سمر که و تنیان به سمر ده مهشره به و بی یه حاوه ن مهشره به و ریبازه جیاجیا کانی موسلمانانی که م سمرده مهش ره خنه یان له خزمه تگوزاری که و دره خته - دره ختی نوور - بگرتایه، به تاییه ت زانایانی کاین، که چ له به ر مونافه سه و چ به هنری جیاوازیی مه شره ب و چ له به ر که وی که "پهیامه کانی نوور" گهلی جار ده ماریان ده ورووژینیت، چاوه روان ده کردایه..

جاله کاتیکدا که دهبوو ثهمه رووی بدایه.. کهچی خوای گهوره ویستی لهسه ر ثهوه بوو که به پیچهوانهی ثهم عاده ته دیرینه یه ثهم کاره بهری بکات! کهواته ههزار و یه که جار شو کر و سوپاس بو خوای گهوره لهسه ر ثهم نیعمه ته مهزنه ی که به فهزالی خوی به خشیی.

ئیستا من باوه ری ته و اوم به وه هه یه که هوی نه نووسینی هیچ کتیبیک له لایه نی زانایانه وه بر ره خنه گرتن له "په یامه کانی نوور"، وه لامدانه وه راست و دروسته کانی ئه وسای "سه عیده بچکوله"یه بر زانا مه زنه کانی سه ده می زوو! چونکه وه لامه راست و ته و اوه کانی شه و کاته ی سه عید غیره ت و

ئازایه تیی زانایانی ئیستای به ئهندازه یه کنو کرده وه که خویان له قهره ی پهیامه کانی نوور نه دا و رووبه رووی نه بوونه وه! ههر چهنده ش مه شره بیان له گه ل همی پهیامه کانی نسوور دا جیایه و، گیانی مونافه سه و غیره تی زانستیشیان له خود ا هه لگر تووه ا

لهبهر ثهوه، من لهو قهناعه ته ته واوه دام که ثهمه یه کینکه له حیکمه ته کانی ثموه ی زانایان ره خنه یان له پهیامه کانی نوور نه گرت. چونکه ثه گهر ره خنه یان لسی بگر تایه، شهوا دو ژمنه په نهانه کاغان و مو لحیدان و شوینکه و تو و انیان ره خنه کهی شهوانیان ده قرّز ته وه و ، به وینه ی به لاگه و به هانه یه کی یه کجار گرنگ ده یانگرت به ده سته وه و ، بر شکاندنی شان و شکوی "پهیامه کان" و "زانایان"یش پنکه وه به کاریان ده هینا!

که واته سوپاسی نه پراوه و بی کوتایی بو خوای گهوره، که ته نانه ت له لایه ن ثه و زانا ره سمی یانه شه وه که په یامه کان گهلی جار قسمی به جینی تی سره و اندوون، هیچ به ره نگاری و ره خنه یه که ثار استه ی "په یامه کانی نوور" نه کران!

نموونهي سيههم:

ههرچهنده "سهعیدی کؤن" هه رله روزگارانی منالییهوه فهقیر حال و باو کیشی دهستکورت و ههژار بوو، که چی له گهل نهوه شدا سه دهقه و دیاریی له خه لکی و هر نه ده گرت. ته نانه ت هه ر نهیده توانی و هری بگریت، مه گه رله به رامبه رشتیکه و ه ه م چه نده شله و کاتانه دا تابلینی موحتاج بوو..

ههروهها هیچ کاتیك "سهعید" نهده رؤشت بؤ وه رگرتنی "انازووقه"، یان - پنی بزانیت - "زه کات ی له هیچ که سیک وه رنه گرتووه، له کاتیکدا که داب و عاده تی الموسای کور دستان و ابوو انازووقه ی قوتابیان له لایه ن خه لکه که وه ده درا و خه رجیشیان له زه کاتی الموان دایین ده کرا..

جا ئیستا قەناعـەتیکى تەواوم ھەيـە بەوەى كـە حیكمـەتى ئـەم دیار دەيـەى ژیانى "سەعیدى كۆن" بریتى په لـەوەى كـه:

له دوا روزه کانی تهمه نمدا "پهیامه کانی نوور" - که خزمه تیکی به رز و بلند و بینگه ردن بو نیمان و ناخیره ت - نه که م به هز کار و پلیکانه یه که بو دهستکه و ته کانی دنیا و ، بیانوویسه که بیز دهستخستنی به رژه و هندی یسه که سی یه کان!

لهبهر ئهم حیکمه ته یه که ئهم حاله تهم پی به خشرا، که حاله تی نه فره ت و دوره په ریزیمه له و ره فتاره بی زیانه و دهست نه گرتنه و هیه له خه لکی. ئه وه بو و من به ریزیی مایه ی بژیویم و، دهستکورتی و هه ژاریی سه خت و، گوزه رانی کولهمه رگی رازی بووم، تاکو ئه و ئیخلاسه راسته قینه یه نه شیویت که هیزی راسته قینه ی په یامه کانی نووره!

ههروهها ههست ده کهم که ثهم کاره ثاماژهیه کی پر واتای وهك تهمهی خوارهوهشی تیدایه:

ههر شهم موحتاجی یه یه که زانایان ناچار ده کات نوقمی خهمی ژیان و گوزهران ببن، تا له شهنجامدا وایان لین دیّت دهسته لاتیان بهسهر خوّیاندا نامیّنیّت و ژیردهستی شهم و شهو دهبن!

نموونهي چوارهم:

له و کاته دا که "سه عیدی نوی" له روز گارانی پیریی خویدا هه ولی قه وه ده دات به ته و اوی خوی له سیاسه ت و کاروباری دنیا دووره په ریز بگریّت، که چی به پیچه و انه ی هه موویاسا و نه ریت و ویژ دانین و ته نانه ت به پیچه و انه ی ره فتاری مروّیی شه وه، قه هلی دنیا به دریژایی بیست و هه شت سالی ره به ق، توند و تیژ ترین جوّره چه په له کانی سته میان له گه لدا نواند.

له ثه نجامی ثهمه شدا ثه و سه عیده لاوازه ی که پیشتر ثازاری میشیکی پی هه لنه ده گیرا، تالترین ثازار و سه خت ترین دهر دیسه ریی ثه وانی به و ثارامه مهزن و خوراگری به بنی وینه به قبوول کرد که خوای گهوره له بهرامبهر ازاری سوو کایه تی نابه جنی کانی اهوان پنی به خشیبوو..

خوّ ههرچهنده خاوهنی میزاجیکی تووره و ههستیکی ناسکه و، ههر به سروشت ترسی تیدا نی به و، ثیمانیشی به حهقیقه تی نهوه ی که (نهجهل ههر یه کینکه و ناگزریت) جور نه تیکی له راده به دهری داوه تی.. که چی ثارامی و بی ده نگی یه کی له به رامبه ر نه و ههموو ثاز ارانه و ه نواند که نه و په ری مایه ی ترس و بیمن! ته نانه ت دوای چهشتنی شه و ههموو جوّره ثاز ار و سوو کایه تی کردنانه خوّ شحالی و شادمانی به روّحی به خشران!

جا حیکمه تیکی شهم دیار دهیه، وهك خوم قهناعه تی تهواوم پني كر دووه، بریتي په لهوهي:

پهیامه کانی نوور، که تهفسیری راستییه ئیمانییه کانی قورثانی پیروزن، بو هیچ شتیکی تری جگه له رهزامهندیی خوای گهوره به کار نههینرین!

چونکه "ئههلی سیاسهت" شوبههی ئهوهیان بلاو کردهوه که گوایا "سهعید" ثایین له پیناوی سیاسه تدا به کار ده هینین، ثبتر بو ثهوهی ثایین نه کریت به ثامرازی سیاسهت "سهعید" به ند کرا و ثازار درا!

به لام "قهده ری خوای گهوره" له ژیر پهرده ی ثهو فهرمانه سته مکارانه یه ی ثه هلی سیاسه تدا چه ند زلله یه کی سوّز و میهره بانیی له "سه عید" وه شاند، تاکو ثه و "ثیخلاس" ه تین نه دات که له "په یامه کانی نوور "هوه به ده ستی هیناوه و، ینی و ت:

(نه کهی پهیامه کانی نوور - که ته فسیری راستی یه کانی ئیمانن - بکهیت به هۆکاریک بۆ دەستخستنی سووده که سی یه کانی خوت، ته نانه ت بو که مالاته مه عنه وی یه کانیشت.. هه روه ها وریابه! ئه و پهیامانه نه کهیت به بیانوویه که بۆخزده رباز کردن له به لا و ئازار و زیانه کان، تاکو ئه و ئیخلاسه

رِاستهقینه یهی که هیزی گهورهی پهیامه کانی نووره له ههموو کهموکوورِی و ناتهواوی یه که پاریزراو بینت).

جا ئیستا من قه ناعه تی ته و اوم به وه هه یه که ثه و زللانه چه ند زلله یه کی میهره بانی بوون له لایه ن قه ده ری خو اوه نده وه ثار استه م کران. به لکو به ته و اوی دلنیا بووم له وه ی که هه رکات به ته نها بز کاروباری دو ارز ژی خزم لی بیریم و، ته نها سه رقالی په رستشه تایبه تی یه کانی خزم بیم و، و از له خزمه تگوز اری یه کانم بز په یامه کانی نوور بهینم، یه کسه ر – له م کاته دا گه هلی دنیا خزیانم به سه ردا زال ده که ن و ثاز ار و ثه شکه نجه م ده ده ن ا

روونکردنهوهی نهم نموونه ی چواره مه به دوا نامه م دهسپیرم که به ناونیشانی: (ههر ته نها حهقیقه ته که دهدویّت) و (۱۰ تایبه ته به روونکردنه وه ناونیشانی: (ههر ته نها حهقیقه ته که دهدویّت) و (۱۰ تایبه ته به ندیخانه کانه وه هیزی نه وه ی که نه هلی سیاسه ت له به رندی نه وه "سه عید " ده خه نه به ندیخانه کانه و تاکو نه هیدی نایین بو کاروباری سیاسه ت بقوزیته وه و ، سه عیدیش حیکمه تی نهم کاره تی گهیشتووه که بریتی یه له چه ند زلله یه کی میهره بانانه ی "قه ده ری خوای گهوره". نیتر دوای نه وه چاوپو شیی له وان کردووه و ، له حیکمه تی نه و نارامگرتن و خوراگری یه له پاده به ده ره ش تی گهیشتووه که خوای گهوره پینی به خشیوه.

نموونهي پينجهم:

ئهم سهعیده هه ژاره هه رچه ند پیویستی یه کی له پاده به ده ری به نووسین و خه ت خوشی هه بوو، چونکه وا ماوه ی حه فتا ساله به و کاره وه سه رقاله و، هه ندی جار ناچاره پوژانه دووسه د لاپه په بخوینیته وه و هه له کانیان پراست بکاته وه.. که چی له گه ل ئه وه شدا هینده شاره زای نووسین و خهت نی یه که منالینکی زیره کی ده سالی له ماوه ی ده پوژ دا فیری ده بینت!

⁽١) يروانه: (پاشبهنده کان) لاپهره: (۲۶ - ۲۹). (و هرگير)

تهم کاره - له راستیدا - جینی سهرسوو رمانه! چونکه سهعید به ته و اوی له توانا و لیهاتنه کان بی به هره نه بوو. جگه له وهش، براکانی هه موویان خه تیان خوشه و به باشی و جوانی ده نووسن.

وا ئيستا قهناعه تيكى تهواوم پهيدا كردووه بهوهى كه حيكمه تى مانهوه م به "نيمچه نهخوينده وار" - لهبهر خهت ناخوشيم - لهم ماوه دوور و دريرهى تهمه غدا، سهربارى ئه و ههموو پيويستى يه شم به نووسين و خهت خوشى، ئه و هه كه:

رِوْرْگار و زهمانیّك دیّت هیدش كه هدیّز و توانسا و بسههره كهسسی و جوزئییه كان ناتوانن بهرهنگاری هیّرشی دوژمنه سامناكه كان ببنهوه.

نه و روز گاره دا "سه عید" به و په ری گهرمو گوری به دوای که سانی کدا ده گهریت که به هره ی خهت خوشی یان هه بینت، تاکو نه گه ن خوی نه خزمه تینکی گشتی و هه مه کی و به هیز دا به شداریان بکات و، پینکه وه هه زاران پینووس پیک به پینن که نه و خزمه ته که سی و جوزئی یه بگورن به خزمه تینکی همه می و گشتی و به هیز . چونکه هه موویان – به وینه ی کوبوونه و هی هموا و رووناکی و ناو – نه ده وری نه و "توو"ه کوده بنه وه و یارمه تیی نه و دره خته مه عنه وی یه ده ده ن .

ئنجا جگه لهم حیکمه ته، حیکمه تیکی تر لهم کاره دا هه یه و مرؤف به رهو خزمه تی ئیمان ده داته به ر، ه به ویش بریتی یه له تو اندنه و هی خزویستی یه که ی له ناو حه وزی به پیت و پیروزی کومه لدا، به وینه ی تو اندنه و هی قالبی سه هول له ناو دا. تاکو ئیخلاسی راسته قینه و بیگه رد به ده ست بهینیت.

ئەمەش حىكمەتىكى ترە و بۆ خزمەتى ئىمان دەمانداتەبەر.

الباقي هو الباقي سهعيدي نوورسي

پیرستی بابه ته کان

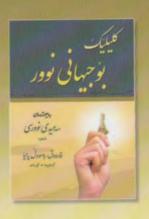
پەرە	! !																																_	ت	به	ų
٤							•	٠	•	•		 			٠.					••										٠.	• •	4	يها	نی	<u>.,</u>	تي
•																												_			_					
۱۸			 •	• •					•					يه	L	ڀ	;	٠	ێۣڹ	+	،د	به	ر	مه	به	ے ا	54	از	٠,	, ن	ك	<u>.</u>	و م	و	٠	A
77				٠.		•				•				• •														?	بن	~	ن	کا	ره	کا	نز	A
٣.									•						دا	و.	نوا	īL	اھ	ڔ	ڵ	گە	5	ل	و	یی	سا	٠U	ن	ان	شة	4	ز ا	جا	بع	ئ
٣٦					٠.			• •	٠.						• •		١)د	و	, (^	:	ی	٠.	زد	, د	; "	ی	اس	تان	۶,	"ي	ی	یک	رنج	مه	
٥٤		٠.			٠.								٠.		• •			•	رو	مو	گ	٠ (ی	وا	÷	ی	ران	او	ێڹڔ	41	٤	ز ب	ن پ	نير	وا	ړ
٥٢																																				

مفتاح لعالم النور

فصول مستلة من (كليات رسائل النور) التي ألفها:
الأستاذ بديع الزمان سعيد النورسي
ترجمها من التركية إلى العربية:
الأستاذ إحسان قاسم الصالحي
نقلها من العربية إلى اللغة الكردية:
فاروق رسول يحيسى

٢٠١٢/_١٤٣٣

الطبعة الأولى - بيروت

خوينهرى بهريز!

ئەگەر دەتەرىت بزانىت كە:

مهموو شتیك "نیشانه و به لگه"ی له خو گرتووه له سهر "به دیهینه ر"؟

منه گهر پهرده لهسهر "شته ناساييه کان" لابدريّت دهرده کهويّت ههموويان "نائاسايين" و، له توانستيّکهوه سهر چاوهيان گرتووه که لاسايي ناکريّتهوه؟

تو خه کانی دهوروبه ربه چ شیوه یه گه "توانستی خوایی" دهناسینن؟

تیروانینمان بۆ "بهدیهینراوان" دهبی چۆن بیت تاکو وانهی
 "ناسینی خوای گهوره"یان لسی فیر ببین؟

ئەوا فەرموو لــه كەشىكى ئارامدا ئەم چەند لاپەرەيە بخوينەرەوە.

